

2008165037

СОБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Врз основа на член 75 ставови 1 и 2 од Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија и претседателот на Собранието на Република Македонија, издаваат

У К А З ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА НА ПРОТОКОЛОТ ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНУВАЊА НА МЕЃУНАРОДНАТА КОНВЕНЦИЈА ЗА ПОЕДНОСТАВУВАЊЕ И УСОГЛАСУВАЊЕ НА ЦАРИНСКИТЕ ПОСТАПКИ

Се прогласува Законот за ратификација на Протоколот за измени и дополнувања на Меѓународната конвенција за поедноставување и усогласување на царинските постапки, што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата одржана на 30 декември 2008 година.

Бр. 07-5831/1
30 декември 2008 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Бранко Црвенковски, с.р.

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
Трајко Вељаноски, с.р.

ЗАКОН ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА ПРОТОКОЛОТ ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНУВАЊА НА МЕЃУНАРОДНАТА КОНВЕНЦИЈА ЗА ПОЕДНОСТАВУВАЊЕ И УСОГЛАСУВАЊЕ НА ЦАРИНСКИТЕ ПОСТАПКИ

Член 1

Се ратификува Протоколот за измени и дополнувања на Меѓународната конвенција за поедноставување и усогласување на царинските постапки, усвоен на 26 јуни 1999 година во Брисел.

Член 2

Протоколот во оригинал на англиски јазик и во превод на македонски јазик гласи:

PROTOCOL OF AMENDMENT TO THE INTERNATIONAL CONVENTION ON THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION OF CUSTOMS PROCEDURES (done at Brussels on 26 th June 1999)

The Contracting Parties to the International Convention on the simplification and harmonization of Customs procedures (done at Kyoto on 18 th May 1973 and entered into force on 25 th September 1974), hereinafter «the Convention», established under the auspices of the Customs Co-operation Council, hereinafter «the Council»,

CONSIDERING that to achieve the aims of:

- eliminating divergence between the Customs procedures and practices of Contracting Parties that can hamper international trade and other international exchanges;
- meeting the needs of international trade and the Customs for facilitation, simplification and harmonization of Customs procedures and practices;
- ensuring appropriate standards of Customs control; and
- enabling the Customs to respond to major changes in business and administrative methods and techniques,

the Convention must be amended,

CONSIDERING also that the amended Convention:

- must provide that the core principles for such simplification and harmonization are made obligatory on Contracting Parties to the amended Convention;
- must provide the Customs with efficient procedures supported by appropriate and effective control methods; and
- will enable the achievement of a high degree of simplification and harmonization of Customs procedures and practices which is an essential aim of the Council, and thus make a major contribution to facilitation of international trade,

Have agreed as follows:

Article 1

The Preamble and the Articles of the Convention are amended as set out in the text contained in Appendix I hereto.

Article 2

The Annexes of the Convention are replaced by the General Annex contained in Appendix II and by the Specific Annexes contained in Appendix III hereto.

Article 3

1. Any Contracting Party to the Convention may express its consent to be bound by this Protocol, including Appendices I and II, by:

- (a) signing it without reservation of ratification;
- (b) depositing an instrument of ratification after signing it subject to ratification; or
- (c) acceding to it.

2. This Protocol shall be open until 30 th June 2000 for signature at the Headquarters of the Council in Brussels by the Contracting Parties to the Convention. Thereafter, it shall be open for accession.

3. This Protocol, including Appendices I and II, shall enter into force three months after forty Contracting Parties have signed this Protocol without reservation of ratification or have deposited their instrument of ratification or accession.

4. After forty Contracting Parties have expressed their consent to be bound by this Protocol in accordance with paragraph 1, a Contracting Party to the Convention shall accept the amendments to the Convention only by becoming a party to this Protocol. For such a Contracting Party, this Protocol shall come into force three months after it signs this Protocol without reservation of ratification or deposits an instrument of ratification or accession.

Article 4

Any Contracting Party to the Convention may, when it expresses its consent to be bound by this Protocol, accept any of the Specific Annexes or Chapters therein contained in Appendix III hereto and shall notify the Secretary General of the Council of such acceptance and of the Recommended Practices in respect of which it enters reservations.

Article 5

After the entry into force of this Protocol, the Secretary General of the Council shall not accept any instrument of ratification or accession to the Convention.

Article 6

In relations between the Parties hereto, this Protocol with its Appendices shall supersede the Convention.

Article 7

The Secretary General of the Council shall be the depositary of this Protocol and shall perform the functions as provided for in Article 19 contained in Appendix I to this Protocol.

Article 8

This Protocol shall be open for signature by the Contracting Parties to the Convention at the Headquarters of the Council in Brussels from 26 th June 1999.

Article 9

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Protocol and its Appendices shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Secretary General of the Council.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done at Brussels, this twenty-sixth day of June nineteen hundred and ninety-nine, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original which shall be deposited with the Secretary General of the Council who shall transmit certified copies to all the entities referred to in paragraph 1 of Article 8 contained in Appendix I to this Protocol.

APPENDIX I.

INTERNATIONAL CONVENTION ON THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION
OF CUSTOMS PROCEDURES
(as amended)

PREAMBLE

The Contracting Parties to the present Convention established under the auspices of the Customs Co-operation Council,

ENDEAVOURING to eliminate divergence between the Customs procedures and practices of Contracting Parties that can hamper international trade and other international exchanges,

DESIRING to contribute effectively to the development of such trade and exchanges by simplifying and harmonizing Customs procedures and practices and by fostering international co-operation,

NOTING that the significant benefits of facilitation of international trade may be achieved without compromising appropriate standards of Customs control,

RECOGNIZING that such simplification and harmonization can be accomplished by applying, in particular, the following principles:

- the implementation of programmes aimed at continuously modernizing Customs procedures and practices and thus enhancing efficiency and effectiveness,
- the application of Customs procedures and practices in a predictable, consistent and transparent manner,
- the provision to interested parties of all the necessary information regarding Customs laws, regulations, administrative guidelines, procedures and practices,
- the adoption of modern techniques such as risk management and audit-based controls, and the maximum practicable use of information technology,
- co-operation wherever appropriate with other national authorities, other Customs administrations and the trading communities,
- the implementation of relevant international standards,
- the provision to affected parties of easily accessible processes of administrative and judicial review,

CONVINCED that an international instrument incorporating the above objectives and principles that Contracting Parties undertake to apply would lead to the high degree of simplification and harmonization of Customs procedures and practices which is an essential aim of the Customs Co-operation Council, and so make a major contribution to facilitation of international trade, Have agreed as follows:

Chapter I
DEFINITIONS

Article 1

For the purposes of this Convention:

A. «Standard» means a provision the implementation of which is recognized as necessary for the achievement of harmonization and simplification of Customs procedures and practices;

- B. «Transitional Standard» means a Standard in the General Annex for which a longer period for implementation is permitted;
- C. «Recommended Practice» means a provision in a Specific Annex which is recognized as constituting progress towards the harmonization and the simplification of Customs procedures and practices, the widest possible application of which is considered to be desirable;
- D. «National legislation» means laws, regulations and other measures imposed by a competent authority of a Contracting Party and applicable throughout the territory of the Contracting Party concerned, or treaties in force by which that Party is bound;
- E. «General Annex» means the set of provisions applicable to all the Customs procedures and practices referred to in this Convention;
- F. «Specific Annex» means a set of provisions applicable to one or more Customs procedures and practices referred to in this Convention;
- G. «Guidelines» means a set of explanations of the provisions of the General Annex, Specific Annexes and Chapters therein which indicate some of the possible courses of action to be followed in applying the Standards, Transitional Standards and Recommended Practices, and in particular describing best practices and recommending examples of greater facilities;
- H. «Permanent Technical Committee» means the Permanent Technical Committee of the Council;
- I. «Council» means the Organization set up by the Convention establishing a Customs Co-operation Council, done at Brussels on 15 December 1950;
- J. «Customs or Economic Union» means a Union constituted by, and composed of, States which has competence to adopt its own regulations that are binding on those States in respect of matters governed by this Convention, and has competence to decide, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify or accede to this Convention.

Chapter II SCOPE AND STRUCTURE Scope of the Convention

Article 2

Each Contracting Party undertakes to promote the simplification and harmonization of Customs procedures and, to that end, to conform, in accordance with the provisions of this Convention, to the Standards, Transitional Standards and Recommended Practices in the Annexes to this Convention. However, nothing shall prevent a Contracting Party from granting facilities greater than those provided for therein, and each Contracting Party is recommended to grant such greater facilities as extensively as possible.

Article 3

The provisions of this Convention shall not preclude the application of national legislation with regard to either prohibitions or restrictions on goods which are subject to Customs control.

Structure of the Convention

Article 4

1. The Convention comprises a Body, a General Annex and Specific Annexes.
2. The General Annex and each Specific Annex to this Convention consist, in principle, of Chapters which subdivide an Annex and comprise:
 - A. definitions; and
 - B. Standards, some of which in the General Annex are Transitional Standards.
3. Each Specific Annex also contains Recommended Practices.
4. Each Annex is accompanied by Guidelines, the texts of which are not binding upon Contracting Parties.

Article 5

For the purposes of this Convention, any Specific Annex(es) or Chapter(s) therein to which a Contracting Party is bound shall be construed to be an integral part of the Convention, and in relation to that Contracting Party any reference to the Convention shall be deemed to include a reference to such Annex(es) or Chapter(s).

Chapter III MANAGEMENT OF THE CONVENTION Management Committee

Article 6

1. There shall be established a Management Committee to consider the implementation of this Convention, any measures to secure uniformity in the interpretation and application thereof, and any amendments proposed thereto.
2. The Contracting Parties shall be members of the Management Committee.
3. The competent administration of any entity qualified to become a Contracting Party to this Convention under the provisions of Article 8 or of any Member of the World Trade Organization shall be entitled to attend the sessions of the Management Committee as an observer. The status and rights of such Observers shall be determined by a Council Decision. The aforementioned rights cannot be exercised before the entry into force of the Decision.
4. The Management Committee may invite the representatives of international governmental and non-governmental organizations to attend the sessions of the Management Committee as observers.
5. The Management Committee:
 - A. shall recommend to the Contracting Parties:
 - I. amendments to the Body of this Convention;
 - II. amendments to the General Annex, the Specific Annexes and Chapters therein and the incorporation of new Chapters to the General Annex; and
 - III. the incorporation of new Specific Annexes and new Chapters to Specific Annexes;
 - B. may decide to amend Recommended Practices or to incorporate new Recommended Practices to Specific Annexes or Chapters therein in accordance with Article 16;
 - C. shall consider implementation of the provisions of this Convention in accordance with Article 13, paragraph 4;
 - D. shall review and update the Guidelines;

- E. shall consider any other issues of relevance to this Convention that may be referred to it;
- F. shall inform the Permanent Technical Committee and the Council of its decisions.
6. The competent administrations of the Contracting Parties shall communicate to the Secretary General of the Council proposals under paragraph 5 (a), (b), (c) or (d) of this Article and the reasons therefor, together with any requests for the inclusion of items on the Agenda of the sessions of the Management Committee. The Secretary General of the Council shall bring proposals to the attention of the competent administrations of the Contracting Parties and of the observers referred to in paragraphs 2, 3 and 4 of this Article.
7. The Management Committee shall meet at least once each year. It shall annually elect a Chairman and Vice-Chairman. The Secretary General of the Council shall circulate the invitation and the draft Agenda to the competent administrations of the Contracting Parties and to the observers referred to in paragraphs 2, 3 and 4 of this Article at least six weeks before the Management Committee meets.
8. Where a decision cannot be arrived at by consensus, matters before the Management Committee shall be decided by voting of the Contracting Parties present. Proposals under paragraph 5 (a), (b) or (c) of this Article shall be approved by a two-thirds majority of the votes cast. All other matters shall be decided by the Management Committee by a majority of the votes cast.
9. Where Article 8, paragraph 5 of this Convention applies, the Customs or Economic Unions which are Contracting Parties shall have, in case of voting, only a number of votes equal to the total votes allotted to their Members which are Contracting Parties.
10. Before the closure of its session, the Management Committee shall adopt a report. This report shall be transmitted to the Council and to the Contracting Parties and observers mentioned in paragraphs 2, 3 and 4.
11. In the absence of relevant provisions in this Article, the Rules of Procedure of the Council shall be applicable, unless the Management Committee decides otherwise.

Article 7

For the purpose of voting in the Management Committee, there shall be separate voting on each Specific Annex and each Chapter of a Specific Annex.

- A. Each Contracting Party shall be entitled to vote on matters relating to the interpretation, application or amendment of the Body and General Annex of the Convention.
- B. As regards matters concerning a Specific Annex or Chapter of a Specific Annex that is already in force, only those Contracting Parties that have accepted that Specific Annex or Chapter therein shall have the right to vote.
- C. Each Contracting Party shall be entitled to vote on drafts of new Specific Annexes or new Chapters of a Specific Annex.

Chapter IV CONTRACTING PARTY Ratification of the Convention

Article 8

1. Any Member of the Council and any Member of the United Nations or its specialized agencies may become a Contracting Party to this Convention:
 - A. by signing it without reservation of ratification;
 - B. by depositing an instrument of ratification after signing it subject to ratification; or
 - C. by acceding to it.
2. This Convention shall be open until 30th June 1974 for signature at the Headquarters of the Council in Brussels by the Members referred to in paragraph 1 of this Article. Thereafter, it shall be open for accession by such Members.
3. Any Contracting Party shall, at the time of signing, ratifying or acceding to this Convention, specify which if any of the Specific Annexes or Chapters therein it accepts. It may subsequently notify the depositary that it accepts one or more Specific Annexes or Chapters therein.
4. Contracting Parties accepting any new Specific Annex or any new Chapter of a Specific Annex shall notify the depositary in accordance with paragraph 3 of this Article.
5. (a) Any Customs or Economic Union may become, in accordance with paragraphs 1, 2 and 3 of this Article, a Contracting Party to this Convention. Such Customs or Economic Union shall inform the depositary of its competence with respect to the matters governed by this Convention. Such Customs or Economic Union shall also inform the depositary of any substantial modification in the extent of its competence.
(b) A Customs or Economic Union which is a Contracting Party to this Convention shall, for the matters within its competence, exercise in its own name the rights, and fulfil the responsibilities, which the Convention confers on the Members of such a Union which are Contracting Parties to this Convention. In such a case, the Members of such a Union shall not be entitled to individually exercise these rights, including the right to vote.

Article 9

1. Any Contracting Party which ratifies this Convention or accedes thereto shall be bound by any amendments to this Convention, including the General Annex, which have entered into force at the date of deposit of its instrument of ratification or accession.
2. Any Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter therein shall be bound by any amendments to the Standards contained in that Specific Annex or Chapter which have entered into force at the date on which it notifies its acceptance to the depositary. Any Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter therein shall be bound by any amendments to the Recommended Practices contained therein, which have entered into force at the date on which it notifies its acceptance to the depositary, unless it enters reservations against one or more of those Recommended Practices in accordance with Article 12 of this Convention.

Application of the Convention

Article 10

1. Any Contracting Party may, at the time of signing this Convention without reservation of ratification or of depositing its instrument of ratification or accession, or at any time thereafter, declare by notification given to the depositary that this Convention shall extend to all or any of the territories for whose international relations it is responsible. Such notification shall take effect three months after the date of the receipt thereof by the depositary. However, this

Convention shall not apply to the territories named in the notification before this Convention has entered into force for the Contracting Party concerned.

2. Any Contracting Party which has made a notification under paragraph 1 of this Article extending this Convention to any territory for whose international relations it is responsible may notify the depositary, under the procedure of Article 19 of this Convention, that the territory in question will no longer apply this Convention.

Article 11

For the application of this Convention, a Customs or Economic Union that is a Contracting Party shall notify to the Secretary General of the Council the territories which form the Customs or Economic Union, and these territories are to be taken as a single territory.

Acceptance of the provisions and reservations

Article 12

1. All Contracting Parties are hereby bound by the General Annex.

2. A Contracting Party may accept one or more of the Specific Annexes or one or more of the Chapters therein. A Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter(s) therein shall be bound by all the Standards therein. A Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter(s) therein shall be bound by all the Recommended Practices therein unless, at the time of acceptance or at any time thereafter, it notifies the depositary of the Recommended Practice(s) in respect of which it enters reservations, stating the differences existing between the provisions of its national legislation and those of the Recommended Practice(s) concerned. Any Contracting Party which has entered reservations may withdraw them, in whole or in part, at any time by notification to the depositary specifying the date on which such withdrawal takes effect.

3. Each Contracting Party bound by a Specific Annex or Chapter(s) therein shall examine the possibility of withdrawing any reservations to the Recommended Practices entered under the terms of paragraph 2 and notify the Secretary General of the Council of the results of that review at the end of every three-year period commencing from the date of the entry into force of this Convention for that Contracting Party, specifying the provisions of its national legislation which, in its opinion, are contrary to the withdrawal of the reservations.

Implementation of the provisions

Article 13

1. Each Contracting Party shall implement the Standards in the General Annex and in the Specific Annex(es) or Chapter(s) therein that it has accepted within 36 months after such Annex(es) or Chapter(s) have entered into force for that Contracting Party.

2. Each Contracting Party shall implement the Transitional Standards in the General Annex within 60 months of the date that the General Annex has entered into force for that Contracting Party.

3. Each Contracting Party shall implement the Recommended Practices in the Specific Annex(es) or Chapter(s) therein that it has accepted within 36 months after such Specific

Annex(es) or Chapter(s) have entered into force for that Contracting Party, unless reservations have been entered as to one or more of those Recommended Practices.

4. (a) Where the periods provided for in paragraph 1 or 2 of this Article would, in practice, be insufficient for any Contracting Party to implement the provisions of the General Annex, that Contracting Party may request the Management Committee, before the end of the period referred to in paragraph 1 or 2 of this Article, to provide an extension of that period. In making the request, the Contracting Party shall state the provision(s) of the General Annex with regard to which an extension of the period is required and the reasons for such request.

(b) In exceptional circumstances, the Management Committee may decide to grant such an extension. Any decision by the Management Committee granting such an extension shall state the exceptional circumstances justifying the decision and the extension shall in no case be more than one year. At the expiry of the period of extension, the Contracting Party shall notify the depositary of the implementation of the provisions with regard to which the extension was granted.

Settlement of disputes

Article 14

1. Any dispute between two or more Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Convention shall so far as possible be settled by negotiation between them.

2. Any dispute which is not settled by negotiation shall be referred by the Contracting Parties in dispute to the Management Committee which shall thereupon consider the dispute and make recommendations for its settlement.

3. The Contracting Parties in dispute may agree in advance to accept the recommendations of the Management Committee as binding.

Amendments to the Convention

Article 15

1. The text of any amendment recommended to the Contracting Parties by the Management Committee in accordance with Article 6, paragraph 5 (a) (i) and (ii) shall be communicated by the Secretary General of the Council to all Contracting Parties and to those Members of the Council that are not Contracting Parties.

2. Amendments to the Body of the Convention shall enter into force for all Contracting Parties twelve months after deposit of the instruments of acceptance by those Contracting Parties present at the session of the Management Committee during which the amendments were recommended, provided that no objection is lodged by any of the Contracting Parties within a period of twelve months from the date of communication of such amendments.

3. Any recommended amendment to the General Annex or the Specific Annexes or Chapters therein shall be deemed to have been accepted six months after the date the recommended amendment was communicated to Contracting Parties, unless:

A. there has been an objection by a Contracting Party or, in the case of a Specific Annex or Chapter, by a Contracting Party bound by that Specific Annex or Chapter; or

B. a Contracting Party informs the Secretary General of the Council that, although it intends to accept the recommended amendment, the conditions necessary for such acceptance are not yet fulfilled.

4. If a Contracting Party sends the Secretary General of the Council a communication as provided for in paragraph 3 (b) of this Article, it may, so long as it has not notified the Secretary General of the Council of its acceptance of the recommended amendment, submit an objection to that amendment within a period of eighteen months following the expiry of the six-month period referred to in paragraph 3 of this Article.

5. If an objection to the recommended amendment is notified in accordance with the terms of paragraph 3 (a) or 4 of this Article, the amendment shall be deemed not to have been accepted and shall be of no effect.

6. If any Contracting Party has sent a communication in accordance with paragraph 3 (b) of this Article, the amendment shall be deemed to have been accepted on the earlier of the following two dates:

A the date by which all the Contracting Parties which sent such communications have notified the Secretary General of the Council of their acceptance of the recommended amendment, provided that, if all the acceptances were notified before the expiry of the period of six months referred to in paragraph 3 of this Article, that date shall be taken to be the date of expiry of the said six-month period;

B the date of expiry of the eighteen-month period referred to in paragraph 4 of this Article.

7. Any amendment to the General Annex or the Specific Annexes or Chapters therein deemed to be accepted shall enter into force either six months after the date on which it was deemed to be accepted or, if a different period is specified in the recommended amendment, on the expiry of that period after the date on which the amendment was deemed to be accepted.

8. The Secretary General of the Council shall, as soon as possible, notify the Contracting Parties to this Convention of any objection to the recommended amendment made in accordance with paragraph 3 (a), and of any communication received in accordance with paragraph 3 (b), of this Article. The Secretary General of the Council shall subsequently inform the Contracting Parties whether the Contracting Party or Parties which have sent such a communication raise an objection to the recommended amendment or accept it.

Article 16

1. Notwithstanding the amendment procedure laid down in Article 15 of this Convention, the Management Committee in accordance with Article 6 may decide to amend any Recommended Practice or to incorporate new Recommended Practices to any Specific Annex or Chapter therein. Each Contracting Party shall be invited by the Secretary General of the Council to participate in the deliberations of the Management Committee. The text of any such amendment or new Recommended Practice so decided upon shall be communicated by the Secretary General of the Council to the Contracting Parties and those Members of the Council that are not Contracting Parties to this Convention.

2. Any amendment or incorporation of new Recommended Practices decided upon under paragraph 1 of this Article shall enter into force six months after their communication by the Secretary General of the Council. Each Contracting Party bound by a Specific Annex or Chapter therein forming the subject of such amendments or incorporation of new Recommended

Practices shall be deemed to have accepted those amendments or new Recommended Practices unless it enters a reservation under the procedure of Article 12 of this Convention.

Duration of accession

Article 17

1. This Convention is of unlimited duration but any Contracting Party may denounce it at any time after the date of its entry into force under Article 18 thereof.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the depositary.
3. The denunciation shall take effect six months after the receipt of the instrument of denunciation by the depositary.
4. The provisions of paragraphs 2 and 3 of this Article shall also apply in respect of the Specific Annexes or Chapters therein, for which any Contracting Party may withdraw its acceptance at any time after the date of the entry into force.
5. Any Contracting Party which withdraws its acceptance of the General Annex shall be deemed to have denounced the Convention. In this case, the provisions of paragraphs 2 and 3 also apply.

Chapter V

FINAL PROVISIONS

Entry into force of the Convention

Article 18

1. This Convention shall enter into force three months after five of the entities referred to in paragraphs 1 and 5 of Article 8 thereof have signed the Convention without reservation of ratification or have deposited their instruments of ratification or accession.
2. This Convention shall enter into force for any Contracting Party three months after it has become a Contracting Party in accordance with the provisions of Article 8.
3. Any Specific Annex or Chapter therein to this Convention shall enter into force three months after five Contracting Parties have accepted that Specific Annex or that Chapter.
4. After any Specific Annex or Chapter therein has entered into force in accordance with paragraph 3 of this Article, that Specific Annex or Chapter therein shall enter into force for any Contracting Party three months after it has notified its acceptance. No Specific Annex or Chapter therein shall, however, enter into force for a Contracting Party before this Convention has entered into force for that Contracting Party.

Depositary of the Convention

Article 19

1. This Convention, all signatures with or without reservation of ratification and all instruments of ratification or accession shall be deposited with the Secretary General of the Council.
2. The depositary shall:
 - A. receive and keep custody of the original texts of this Convention;

B. prepare certified copies of the original texts of this Convention and transmit them to the Contracting Parties and those Members of the Council that are not Contracting Parties and the Secretary General of the United Nations;

C. receive any signature with or without reservation of ratification, ratification or accession to this Convention and receive and keep custody of any instruments, notifications and communications relating to it;

D. examine whether the signature or any instrument, notification or communication relating to this Convention is in due and proper form and, if need be, bring the matter to the attention of the Contracting Party in question;

E. notify the Contracting Parties, those Members of the Council that are not Contracting Parties, and the Secretary General of the United Nations of:

– signatures, ratifications, accessions and acceptances of Annexes and Chapters under Article 8 of this Convention;

– new Chapters of the General Annex and new Specific Annexes or Chapters therein which the Management Committee decides to recommend to incorporate in this Convention;

– the date of entry into force of this Convention, of the General Annex and of each Specific Annex or Chapter therein in accordance with Article 18 of this Convention;

– notifications received in accordance with Articles 8, 10, 11, 12 and 13 of this Convention; 14.

– withdrawals of acceptances of Annexes/Chapters by Contracting Parties;

– denunciations under Article 17 of this Convention; and

– any amendment accepted in accordance with Article 15 of this Convention and the date of its entry into force.

3. In the event of any difference appearing between a Contracting Party and the depositary as to the performance of the latter's functions, the depositary or that Contracting Party shall bring the question to the attention of the other Contracting Parties and the signatories or, as the case may be, the Management Committee or the Council.

Registration and authentic texts

Article 20

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Secretary General of the Council.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at Kyoto, this eighteenth day of May nineteen hundred and seventy-three in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original which shall be deposited with the Secretary General of the Council who shall transmit certified copies to all the entities referred to in paragraph 1 of Article 8 of this Convention.

APPENDIX II. GENERAL ANNEX

Chapter 1 GENERAL PRINCIPLES

1.1. Standard

The Definitions, Standards and Transitional Standards in this Annex shall apply to Customs procedures and practices specified in this Annex and, insofar as applicable, to procedures and practices in the Specific Annexes.

1.2. Standard

The conditions to be fulfilled and Customs formalities to be accomplished for procedures and practices in this Annex and in the Specific Annexes shall be specified in national legislation and shall be as simple as possible.

1.3. Standard

The Customs shall institute and maintain formal consultative relationships with the trade to increase co-operation and facilitate participation in establishing the most effective methods of working commensurate with national provisions and international agreements.

Chapter 2
DEFINITIONS

For the purposes of the Annexes to this Convention:

E1./F23. «appeal» means the act by which a person who is directly affected by a decision or omission of the Customs and who considers himself to be aggrieved thereby seeks redress before a competent authority;

E2./F19. «assessment of duties and taxes» means the determination of the amount of duties and taxes payable;

E3./F4. «audit-based control» means measures by which the Customs satisfy themselves as to the accuracy and authenticity of declarations through the examination of the relevant books, records, business systems and commercial data held by persons concerned;

E4./F15. «checking the Goods declaration» means the action taken by the Customs to satisfy themselves that the Goods declaration is correctly made out and that the supporting documents required fulfil the prescribed conditions;

E5./F9. «clearance» means the accomplishment of the Customs formalities necessary to allow goods to enter home use, to be exported or to be placed under another Customs procedure;

E6./F10. «Customs» means the Government Service which is responsible for the administration of Customs law and the collection of duties and taxes and which also has the responsibility for the application of other laws and regulations relating to the importation, exportation, movement or storage of goods;

E7./ F3. «Customs control» means measures applied by the Customs to ensure compliance with Customs law;

E8./ F11. «Customs duties» means the duties laid down in the Customs tariff to which goods are liable on entering or leaving the Customs territory;

E9./ F16. «Customs formalities» means all the operations which must be carried out by the persons concerned and by the Customs in order to comply with the Customs law;

E10./ F18. «Customs law» means the statutory and regulatory provisions relating to the importation, exportation, movement or storage of goods, the administration and enforcement of

which are specifically charged to the Customs, and any regulations made by the Customs under their statutory powers;

E11./ F2. «Customs office» means the Customs administrative unit competent for the performance of Customs formalities, and the premises or other areas approved for that purpose by the competent authorities;

E12./ F25. «Customs territory» means the territory in which the Customs law of a Contracting Party applies;

E13./ F6. «decision» means the individual act by which the Customs decide upon a matter relating to Customs law;

E14./ F7. «declarant» means any person who makes a Goods declaration or in whose name such a declaration is made;

E15./ F5. «due date» means the date when payment of duties and taxes is due;

E16./ F12. «duties and taxes» means import duties and taxes and/or export duties and taxes;

E17./ F27. «examination of goods» means the physical inspection of goods by the Customs to satisfy themselves that the nature, origin, condition, quantity and value of the goods are in accordance with the particulars furnished in the Goods declaration;

E18./ F13. «export duties and taxes» means Customs duties and all other duties, taxes or charges which are collected on or in connection with the exportation of goods, but not including any charges which are limited in amount to the approximate cost of services rendered or collected by the Customs on behalf of another national authority;

E19./ F8. «Goods declaration» means a statement made in the manner prescribed by the Customs, by which the persons concerned indicate the Customs procedure to be applied to the goods and furnish the particulars which the Customs require for its application;

E20./ F14. «import duties and taxes» means Customs duties and all other duties, taxes or charges which are collected on or in connection with the importation of goods, but not including any charges which are limited in amount to the approximate cost of services rendered or collected by the Customs on behalf of another national authority;

E21./ F1. «mutual administrative assistance» means actions of a Customs administration on behalf of or in collaboration with another Customs administration for the proper application of Customs law and for the prevention, investigation and repression of Customs offences;

E22./ F21. «omission» means the failure to act or give a decision required of the Customs by Customs law within a reasonable time on a matter duly submitted to them;

E23./ F22. «person» means both natural and legal persons, unless the context otherwise requires;

E24./ F20. «release of goods» means the action by the Customs to permit goods undergoing clearance to be placed at the disposal of the persons concerned;

E25./ F24. «repayment» means the refund, in whole or in part, of duties and taxes paid on goods and the remission, in whole or in part, of duties and taxes where payment has not been made;

E26./ F17. «security» means that which ensures to the satisfaction of the Customs that an obligation to the Customs will be fulfilled. Security is described as «general» when it ensures that the obligations arising from several operations will be fulfilled;

E27./ F26. «third party» means any person who deals directly with the Customs, for and on behalf of another person, relating to the importation, exportation, movement or storage of goods.

Chapter 3

CLEARANCE AND OTHER CUSTOMS FORMALITIES

Competent Customs offices

3.1. Standard

The Customs shall designate the Customs offices at which goods may be produced or cleared. In determining the competence and location of these offices and their hours of business, the factors to be taken into account shall include in particular the requirements of the trade.

3.2. Standard

At the request of the person concerned and for reasons deemed valid by the Customs, the latter shall, subject to the availability of resources, perform the functions laid down for the purposes of a Customs procedure and practice outside the designated hours of business or away from Customs offices. Any expenses chargeable by the Customs shall be limited to the approximate cost of the services rendered.

3.3. Standard

Where Customs offices are located at a common border crossing, the Customs administrations concerned shall correlate the business hours and the competence of those offices.

3.4. Transitional Standard

At common border crossings, the Customs administrations concerned shall, whenever possible, operate joint controls.

3.5. Transitional Standard

Where the Customs intend to establish a new Customs office or to convert an existing one at a common border crossing, they shall, wherever possible, co-operate with the neighbouring Customs to establish a juxtaposed Customs office to facilitate joint controls.

The declarant

(a) Persons entitled to act as declarant

3.6. Standard

National legislation shall specify the conditions under which a person is entitled to act as declarant.

3.7. Standard

Any person having the right to dispose of the goods shall be entitled to act as declarant.

(b) Responsibilities of the declarant

3.8. Standard

The declarant shall be held responsible to the Customs for the accuracy of the particulars given in the Goods declaration and the payment of the duties and taxes.

(c) Rights of the declarant

3.9. Standard

Before lodging the Goods declaration the declarant shall be allowed, under such conditions as may be laid down by the Customs:

- a. to inspect the goods; and
- b. to draw samples.

3.10. Standard

The Customs shall not require a separate Goods declaration in respect of samples allowed to be drawn under Customs supervision, provided that such samples are included in the Goods declaration concerning the relevant consignment.

The Goods declaration

(a) Goods declaration format and contents

3.11. Standard

The contents of the Goods declaration shall be prescribed by the Customs. The paper format of the Goods declaration shall conform to the UN-layout key.

For automated Customs clearance processes, the format of the electronically lodged Goods declaration shall be based on international standards for electronic information exchange as prescribed in the Customs Co-operation Council Recommendations on information technology.

3.12. Standard

The Customs shall limit the data required in the Goods declaration to only such particulars as are deemed necessary for the assessment and collection of duties and taxes, the compilation of statistics and the application of Customs law.

3.13. Standard

Where, for reasons deemed valid by the Customs, the declarant does not have all the information required to make the Goods declaration, a provisional or incomplete Goods declaration shall be allowed to be lodged, provided that it contains the particulars deemed necessary by the Customs and that the declarant undertakes to complete it within a specified period.

3.14. Standard

If the Customs register a provisional or incomplete Goods declaration, the tariff treatment to be accorded to the goods shall not be different from that which would have been accorded had a complete and correct Goods declaration been lodged in the first instance. The release of the goods shall not be delayed provided that any security required has been furnished to ensure collection of any applicable duties and taxes.

3.15. Standard

The Customs shall require the lodgement of the original Goods declaration and only the minimum number of copies necessary.

(b) Documents supporting the Goods declaration

3.16. Standard

In support of the Goods declaration the Customs shall require only those documents necessary to permit control of the operation and to ensure that all requirements relating to the application of Customs law have been complied with.

3.17. Standard

Where certain supporting documents cannot be lodged with the Goods declaration for reasons deemed valid by the Customs, they shall allow production of those documents within a specified period.

3.18. Transitional Standard

The Customs shall permit the lodgement of supporting documents by electronic means.

3.19. Standard

The Customs shall not require a translation of the particulars of supporting documents except when necessary to permit processing of the Goods declaration.

Lodgement, registration and checking of the Goods declaration

3.20. Standard

The Customs shall permit the lodging of the Goods declaration at any designated Customs office.

3.21. Transitional Standard

The Customs shall permit the lodging of the Goods declaration by electronic means.

3.22. Standard

The Goods declaration shall be lodged during the hours designated by the Customs.

3.23. Standard

Where national legislation lays down a time limit for lodging the Goods declaration, the time allowed shall be sufficient to enable the declarant to complete the Goods declaration and to obtain the supporting documents required.

3.24. Standard

At the request of the declarant and for reasons deemed valid by the Customs, the latter shall extend the time limit prescribed for lodging the Goods declaration.

3.25. Standard

National legislation shall make provision for the lodging and registering or checking of the Goods declaration and supporting documents prior to the arrival of the goods.

3.26. Standard

When the Customs cannot register the Goods declaration, they shall state the reasons to the declarant.

3.27. Standard

The Customs shall permit the declarant to amend the Goods declaration that has already been lodged, provided that when the request is received they have not begun to check the Goods declaration or to examine the goods.

3.28. Transitional Standard

The Customs shall permit the declarant to amend the Goods declaration if a request is received after checking of the Goods declaration has commenced, if the reasons given by the declarant are deemed valid by the Customs.

3.29. Transitional Standard

The declarant shall be allowed to withdraw the Goods declaration and apply for another Customs procedure, provided that the request to do so is made to the Customs before the goods have been released and that the reasons are deemed valid by the Customs.

3.30. Standard

Checking the Goods declaration shall be effected at the same time or as soon as possible after the Goods declaration is registered.

3.31. Standard

For the purpose of checking the Goods declaration, the Customs shall take only such action as they deem essential to ensure compliance with Customs law.

Special procedures for authorized persons

3.32. Transitional Standard

For authorized persons who meet criteria specified by the Customs, including having an appropriate record of compliance with Customs requirements and a satisfactory system for managing their commercial records, the Customs shall provide for:

- release of the goods on the provision of the minimum information necessary to identify the goods and permit the subsequent completion of the final Goods declaration;
- clearance of the goods at the declarant's premises or another place authorized by the Customs; and, in addition, to the extent possible, other special procedures such as:
 - allowing a single Goods declaration for all imports or exports in a given period where goods are imported or exported frequently by the same person;
 - use of the authorized persons' commercial records to self-assess their duty and tax liability and, where appropriate, to ensure compliance with other Customs requirements;

– allowing the lodgement of the Goods declaration by means of an entry in the records of the authorized person to be supported subsequently by a supplementary Goods declaration.

Examination of the goods

(a) Time required for examination of goods

3.33. Standard

When the Customs decide that goods declared shall be examined, this examination shall take place as soon as possible after the Goods declaration has been registered.

3.34. Standard

When scheduling examinations, priority shall be given to the examination of live animals and perishable goods and to other goods which the Customs accept are urgently required.

3.35. Transitional Standard

If the goods must be inspected by other competent authorities and the Customs also schedules an examination, the Customs shall ensure that the inspections are co-ordinated and, if possible, carried out at the same time.

(b) Presence of the declarant at examination of goods

3.36. Standard

The Customs shall consider requests by the declarant to be present or to be represented at the examination of the goods. Such requests shall be granted unless exceptional circumstances exist.

3.37. Standard

If the Customs deem it useful, they shall require the declarant to be present or to be represented at the examination of the goods to give them any assistance necessary to facilitate the examination.

(c) Sampling by the Customs

3.38. Standard

Samples shall be taken only where deemed necessary by the Customs to establish the tariff description and/or value of goods declared or to ensure the application of other provisions of national legislation. Samples drawn shall be as small as possible.

Errors

3.39. Standard

The Customs shall not impose substantial penalties for errors where they are satisfied that such errors are inadvertent and that there has been no fraudulent intent or gross negligence. Where they consider it necessary to discourage a repetition of such errors, a penalty may be imposed but shall be no greater than is necessary for this purpose.

Release of goods

3.40. Standard

Goods declared shall be released as soon as the Customs have examined them or decided not to examine them, provided that:

- no offence has been found;
- the import or export licence or any other documents required have been acquired;
- all permits relating to the procedure concerned have been acquired; and
- any duties and taxes have been paid or that appropriate action has been taken to ensure their collection.

3.41. Standard

If the Customs are satisfied that the declarant will subsequently accomplish all the formalities in respect of clearance they shall release the goods, provided that the declarant produces a commercial or official document giving the main particulars of the consignment concerned and acceptable to the Customs, and that security, where required, has been furnished to ensure collection of any applicable duties and taxes.

3.42. Standard

When the Customs decide that they require laboratory analysis of samples, detailed technical documents or expert advice, they shall release the goods before the results of such examination are known, provided that any security required has been furnished and provided they are satisfied that the goods are not subject to prohibitions or restrictions.

3.43. Standard

When an offence has been detected, the Customs shall not wait for the completion of administrative or legal action before they release the goods, provided that the goods are not liable to confiscation or forfeiture or to be needed as evidence at some later stage and that the declarant pays the duties and taxes and furnishes security to ensure collection of any additional duties and taxes and of any penalties which may be imposed.

Abandonment or destruction of goods

3.44. Standard

When goods have not yet been released for home use or when they have been placed under another Customs procedure, and provided that no offence has been detected, the person concerned shall not be required to pay the duties and taxes or shall be entitled to repayment thereof:

- when, at his request, such goods are abandoned to the Revenue or destroyed or rendered commercially valueless under Customs control, as the Customs may decide. Any costs involved shall be borne by the person concerned;
- when such goods are destroyed or irrecoverably lost by accident or force majeure, provided that such destruction or loss is duly established to the satisfaction of the Customs;

– on shortages due to the nature of the goods when such shortages are duly established to the satisfaction of the Customs.

Any waste or scrap remaining after destruction shall be liable, if taken into home use or exported, to the duties and taxes that would be applicable to such waste or scrap imported or exported in that state.

3.45. Transitional Standard

When the Customs sell goods which have not been declared within the time allowed or could not be released although no offence has been discovered, the proceeds of the sale, after deduction of any duties and taxes and all other charges and expenses incurred, shall be made over to those persons entitled to receive them or, when this is not possible, held at their disposal for a specified period.

Chapter 4 DUTIES AND TAXES

A. ASSESSMENT, COLLECTION AND PAYMENT OF DUTIES AND TAXES

4.1. Standard

National legislation shall define the circumstances when liability to duties and taxes is incurred.

4.2. Standard

The time period within which the applicable duties and taxes are assessed shall be stipulated in national legislation. The assessment shall follow as soon as possible after the Goods declaration is lodged or the liability is otherwise incurred.

4.3. Standard

The factors on which the assessment of duties and taxes is based and the conditions under which they are determined shall be specified in national legislation.

4.4. Standard

The rates of duties and taxes shall be set out in official publications.

4.5. Standard

National legislation shall specify the point in time to be taken into consideration for the purpose of determining the rates of duties and taxes.

4.6. Standard

National legislation shall specify the methods that may be used to pay the duties and taxes.

4.7. Standard

National legislation shall specify the person(s) responsible for the payment of duties and taxes.

4.8. Standard

National legislation shall determine the due date and the place where payment is to be made.

4.9. Standard

When national legislation specifies that the due date may be after the release of the goods, that date shall be at least ten days after the release. No interest shall be charged for the period between the date of release and the due date.

4.10. Standard

National legislation shall specify the period within which the Customs may take legal action to collect duties and taxes not paid by the due date.

4.11. Standard

National legislation shall determine the rate of interest chargeable on amounts of duties and taxes that have not been paid by the due date and the conditions of application of such interest.

4.12. Standard

When the duties and taxes have been paid, a receipt constituting proof of payment shall be issued to the payer, unless there is other evidence constituting proof of payment.

4.13. Transitional Standard

National legislation shall specify a minimum value and/or a minimum amount of duties and taxes below which no duties and taxes will be collected.

4.14. Standard

If the Customs find that errors in the Goods declaration or in the assessment of the duties and taxes will cause or have caused the collection or recovery of an amount of duties and taxes less than that legally chargeable, they shall correct the errors and collect the amount underpaid. However, if the amount involved is less than the minimum amount specified in national legislation, the Customs shall not collect or recover that amount.

B. DEFERRED PAYMENT OF DUTIES AND TAXES

4.15. Standard

Where national legislation provides for the deferred payment of duties and taxes, it shall specify the conditions under which such facility is allowed.

4.16. Standard

Deferred payment shall be allowed without interest charges to the extent possible.

4.17. Standard

The period for deferred payment of duties and taxes shall be at least fourteen days.

C. REPAYMENT OF DUTIES AND TAXES

4.18. Standard

Repayment shall be granted where it is established that duties and taxes have been overcharged as a result of an error in their assessment.

4.19. Standard

Repayment shall be granted in respect of imported or exported goods which are found to have been defective or otherwise not in accordance with the agreed specifications at the time of importation or exportation and are returned either to the supplier or to another person designated by the supplier, subject to the following conditions:

- the goods have not been worked, repaired or used in the country of importation, and are re-exported within a reasonable time;
- the goods have not been worked, repaired or used in the country to which they were exported, and are re-imported within a reasonable time.

Use of the goods shall, however, not hinder the repayment if such use was indispensable to discover the defects or other circumstances which caused the reexportation or re-importation of the goods.

As an alternative to re-exportation or re-importation, the goods may be abandoned to the Revenue or destroyed or rendered commercially valueless under Customs control, as the Customs may decide. Such abandonment or destruction shall not entail any cost to the Revenue.

4.20. Transitional Standard

Where permission is given by the Customs for goods originally declared for a Customs procedure with payment of duties and taxes to be placed under another Customs procedure, repayment shall be made of any duties and taxes charged in excess of the amount due under the new procedure.

4.21. Standard

Decisions on claims for repayment shall be reached, and notified in writing to the persons concerned, without undue delay, and repayment of amounts overcharged shall be made as soon as possible after the verification of claims.

4.22. Standard

Where it is established by the Customs that the overcharge is a result of an error on the part of the Customs in assessing the duties and taxes, repayment shall be made as a matter of priority.

4.23. Standard

Where time limits are fixed beyond which claims for repayment will not be accepted, such limits shall be of sufficient duration to take account of the differing circumstances pertaining to each type of case in which repayment may be granted.

4.24. Standard

Repayment shall not be granted if the amount involved is less than the minimum amount specified in national legislation.

Chapter 5 SECURITY

5.1. Standard

National legislation shall enumerate the cases in which security is required and shall specify the forms in which security is to be provided.

5.2. Standard

The Customs shall determine the amount of security.

5.3. Standard

Any person required to provide security shall be allowed to choose any form of security provided that it is acceptable to the Customs.

5.4. Standard

Where national legislation provides, the Customs shall not require security when they are satisfied that an obligation to the Customs will be fulfilled.

5.5. Standard

When security is required to ensure that the obligations arising from a Customs procedure will be fulfilled, the Customs shall accept a general security, in particular from declarants who regularly declare goods at different offices in the Customs territory.

5.6. Standard

Where security is required, the amount of security to be provided shall be as low as possible and, in respect of the payment of duties and taxes, shall not exceed the amount potentially chargeable.

5.7. Standard

Where security has been furnished, it shall be discharged as soon as possible after the Customs are satisfied that the obligations under which the security was required have been duly fulfilled.

Chapter 6 CUSTOMS CONTROL

6.1. Standard

All goods, including means of transport, which enter or leave the Customs territory, regardless of whether they are liable to duties and taxes, shall be subject to Customs control.

6.2. Standard

Customs control shall be limited to that necessary to ensure compliance with the Customs law.

6.3. Standard

In the application of Customs control, the Customs shall use risk management.

6.4. Standard

The Customs shall use risk analysis to determine which persons and which goods, including means of transport, should be examined and the extent of the examination.

6.5. Standard

The Customs shall adopt a compliance measurement strategy to support risk management.

6.6. Standard

Customs control systems shall include audit-based controls.

6.7. Standard

The Customs shall seek to co-operate with other Customs administrations and seek to conclude mutual administrative assistance agreements to enhance Customs control.

6.8. Standard

The Customs shall seek to co-operate with the trade and seek to conclude Memoranda of Understanding to enhance Customs control.

6.9. Transitional Standard

The Customs shall use information technology and electronic commerce to the greatest possible extent to enhance Customs control.

6.10. Standard

The Customs shall evaluate traders' commercial systems where those systems have an impact on Customs operations to ensure compliance with Customs requirements.

Chapter 7

APPLICATION OF INFORMATION TECHNOLOGY

7.1. Standard

The Customs shall apply information technology to support Customs operations, where it is cost-effective and efficient for the Customs and for the trade. The Customs shall specify the conditions for its application.

7.2. Standard

When introducing computer applications, the Customs shall use relevant internationally accepted standards.

7.3. Standard

The introduction of information technology shall be carried out in consultation with all relevant parties directly affected, to the greatest extent possible.

7.4. Standard

New or revised national legislation shall provide for:

- electronic commerce methods as an alternative to paper-based documentary requirements;

- electronic as well as paper-based authentication methods;
- the right of the Customs to retain information for their own use and, as appropriate, to exchange such information with other Customs administrations and all other legally approved parties by means of electronic commerce techniques.

Chapter 8

RELATIONSHIP BETWEEN THE CUSTOMS AND THIRD PARTIES

8.1. Standard

Persons concerned shall have the choice of transacting business with the Customs either directly or by designating a third party to act on their behalf.

8.2. Standard

National legislation shall set out the conditions under which a person may act for and on behalf of another person in dealing with the Customs and shall lay down the liability of third parties to the Customs for duties and taxes and for any irregularities.

8.3. Standard

The Customs transactions where the person concerned elects to do business on his own account shall not be treated less favourably or be subject to more stringent requirements than those Customs transactions which are handled for the person concerned by a third party.

8.4. Standard

A person designated as a third party shall have the same rights as the person who designated him in those matters related to transacting business with the Customs.

8.5. Standard

The Customs shall provide for third parties to participate in their formal consultations with the trade.

8.6. Standard

The Customs shall specify the circumstances under which they are not prepared to transact business with a third party.

8.7. Standard

The Customs shall give written notification to the third party of a decision not to transact business.

Chapter 9

INFORMATION, DECISIONS AND RULINGS SUPPLIED BY THE CUSTOMS

A. INFORMATION OF GENERAL APPLICATION

9.1. Standard

The Customs shall ensure that all relevant information of general application pertaining to Customs law is readily available to any interested person.

9.2. Standard

When information that has been made available must be amended due to changes in Customs law, administrative arrangements or requirements, the Customs shall make the revised information readily available sufficiently in advance of the entry into force of the changes to enable interested persons to take account of them, unless advance notice is precluded.

9.3. Transitional Standard

The Customs shall use information technology to enhance the provision of information.

B. INFORMATION OF A SPECIFIC NATURE

9.4. Standard

At the request of the interested person, the Customs shall provide, as quickly and as accurately as possible, information relating to the specific matters raised by the interested person and pertaining to Customs law.

9.5. Standard

The Customs shall supply not only the information specifically requested but also any other pertinent information which they consider the interested person should be made aware of.

9.6. Standard

When the Customs supply information, they shall ensure that they do not divulge details of a private or confidential nature affecting the Customs or third parties unless such disclosure is required or authorized by national legislation.

9.7. Standard

When the Customs cannot supply information free of charge, any charge shall be limited to the approximate cost of the services rendered.

C. DECISIONS AND RULINGS

9.8. Standard

At the written request of the person concerned, the Customs shall notify their decision in writing within a period specified in national legislation. Where the decision is adverse to the person concerned, the reasons shall be given and the right of appeal advised.

9.9. Standard

The Customs shall issue binding rulings at the request of the interested person, provided that the Customs have all the information they deem necessary.

Chapter 10

APPEALS IN CUSTOMS MATTERS

A. RIGHT OF APPEAL

10.1. Standard

National legislation shall provide for a right of appeal in Customs matters.

10.2. Standard

Any person who is directly affected by a decision or omission of the Customs shall have a right of appeal.

10.3. Standard

The person directly affected by a decision or omission of the Customs shall be given, after having made a request to the Customs, the reasons for such decision or omission within a period specified in national legislation. This may or may not result in an appeal.

10.4. Standard

National legislation shall provide for the right of an initial appeal to the Customs.

10.5. Standard

Where an appeal to the Customs is dismissed, the appellant shall have the right of a further appeal to an authority independent of the Customs administration.

10.6. Standard

In the final instance, the appellant shall have the right of appeal to a judicial authority.

B. FORM AND GROUNDS OF APPEAL

10.7. Standard

An appeal shall be lodged in writing and shall state the grounds on which it is being made.

10.8. Standard

A time limit shall be fixed for the lodgement of an appeal against a decision of the Customs and it shall be such as to allow the appellant sufficient time to study the contested decision and to prepare an appeal.

10.9. Standard

Where an appeal is to the Customs they shall not, as a matter of course, require that any supporting evidence be lodged together with the appeal but shall, in appropriate circumstances, allow a reasonable time for the lodgement of such evidence.

C. CONSIDERATION OF APPEAL

10.10. Standard

The Customs shall give its ruling upon an appeal and written notice thereof to the appellant as soon as possible.

10.11. Standard

Where an appeal to the Customs is dismissed, the Customs shall set out the reasons therefor in writing and shall advise the appellant of his right to lodge any further appeal with an administrative or independent authority and of any time limit for the lodgement of such appeal.

10.12. Standard

Where an appeal is allowed, the Customs shall put their decision or the ruling of the independent or judicial authority into effect as soon as possible, except in cases where the Customs appeal against the ruling.

**ПРОТОКОЛ ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНУВАЊА НА
МЕЃУНАРОДНА КОНВЕНЦИЈА ЗА
ПОЕДНОСТАВУВАЊЕ И УСОГЛАСУВАЊЕ НА ЦАРИНСКИ ПОСТАПКИ**
(составено во Брисел на 26 јуни 1999 година)

Договорните страни на Меѓународната конвенција за поедноставување и усогласување на царинските постапки (составена во Кјото на 18 мај 1973 година, и на сила од 25 септември 1974 година), во натамошниот текст “Конвенција“, воспоставена под покровителство на Советот за царинска соработка, во натамошниот текст “Советот“,

СМЕТАЈКИ дека за постигнувањето на целите:

- отклонување на разликите меѓу царинските постапки и практики кај договорните страни, кои може да ја отежнат меѓународната трговија и другите меѓународни размени;
- излегување во пресерет на меѓународната трговија и царината за олеснување, поедноставување и усогласување на царинските постапки и практики;
- обезбедување на соодветни стандарди за царинска контрола; и
- давање на можност на царината да одговори на големите промени во работењето и административните методи и техники,

Конвенцијата мора да се измени и дополни.

СМЕТАЈКИ истотака, и дека изменетата и дополнета Конвенција:

- мора да овозможува основните начела за такви поедноставувања и усогласувања да бидат задолжителни за договорните страни во однос на измените и дополнувањата на Конвенцијата;
- мора да и обезбеди на царината ефикасни постапки пратени со соодветни и ефикасни методи на контрола; и
- може да овозможи постигнување на висок степен на поедноставување и усогласување на царинските постапки и практики, што е основна цел на Советот, и со тоа да даде голем придонес во олеснувањето на меѓународната трговија,

СЕ ДОГОВОРИЈА ЗА СЛЕДНОВО:

Член 1

Преамбулата и членовите на Конвенцијата се менуваат како што е наведено во текстот содржан во Прилог 1 на овој Протокол

Член 2

Анексите на Конвенцијата заменети се со Општиот анекс даден во Прилог 2 на овој Протокол и специфичните анекси дадени во Прилог 3 на овој Протокол.

Член 3

1. Секоја договорна страна на Конвенцијата може да ја даде својата согласност за обврзување со овој Протокол, вклучувајќи ги и Прилозите 1 и 2, и тоа:
 - (а) со нејзино потпишување без резерви од ратификација,
 - (б) со депонирање на инструменти за ратификација по нејзино потпишување зависно од ратификацијата; или
 - (в) со пристапување кон неа.
2. Овај Протокол е отворен за потпишување од договорните страни на Конвенцијата до 30 јуни 2000 година во седиштето на Советот во Брисел. Потоа тој е отворена за пристапување.
3. Овој Протокол, вклучувајќи ги и Прилозите 1 и 2, стапува на сила три месеца откако четириесет договорни страни го потпишат овој Протокол без резерва од ратификација, или депонираат свој инструмент за ратификација или пристапување.
4. Откако четириесет договорни страни ја дадат својата согласност да бидат обврзани со овој Протокол согласно со член 1, договорна страна на Конвенцијата ги прифаќа измените и дополнувањата на Конвенцијата единствено така што ќе стане страна на овој Протокол. За таква договорна страна овој Протокол стапува на сила три месеци по потпишувањето на овој Протокол без ратификација, или депонирање на своите инструменти за ратификација или пристапување.

Член 4

Секоја договорна страна на Конвенцијата, откако ја дала својата согласност да биде обврзана со овој Протокол, може да прифати било кој од специфичните анекси или нивни глави дадени во Прилог 3 на овој Протокол, и го известува Главниот секретар на Советот за таквото прифаќање и за препорачаните практики, во однос на кои става резерви.

Член 5

По стапувањето на овој Протокол во сила, Главниот секретар на Советот повеќе не прифаќа никаков инструмент за ратификација или пристапување кон Конвенцијата.

Член 6

Во односите меѓу страните овој Протокол со своите прилози ја заменува Конвенцијата.

Член 7

Главниот секретар на Советот е депозитор на овој Протокол и ги врши функциите како што е предвидено со член 19 од Прилог 1 на овој Протокол.

Член 8

Овој Протокол е отворен за потпишување од страна на договорните страни на Конвенцијата во седиштето на Советот во Брисел од 26 јуни 1999 година.

Член 9

Во согласност со член 102 од Повелбата на Обединетите нации, овој Протокол треба да се регистрира кај Секретаријатот на Обединетите нации по барање на Генералниот секретар на Советот.

Потврдувајќи го наведеното, долупотпишаните, соодветно овластени за тоа, го потпишаа овој Протокол.

Составено во Брисел, на дваесет и шести јуни илјада деветстотини деведесет и девета година, на англиски и француски јазик, при што и двата текста подеднакво се автентични, во единствен оригинал кој треба да се депонира кај Генералниот секретар на Советот кој ќе достави заверени копии на сите субјекти од став 1 на член 8 од Прилог 1 на овој Протокол.

ПРИЛОГ 1.

МЕЃУНАРОДНА КОНВЕНЦИЈА ЗА ПОЕДНОСТАВУВАЊЕ И УСОГЛАСУВАЊЕ НА ЦАРИНСКИ ПОСТАПКИ (изменета и дополнета)

ПРЕАМБУЛА

Договорните страни на оваа Конвенција воспоставена под покровителство на Советот за царинска соработка,

НАСТОЈУВАЈКИ да ги елиминираат разликите помеѓу царинските постапки и праксите на договорните страни кои може да ја отежнат меѓународната трговија и другите меѓународни размени,

СО ЖЕЛБА ефективно да придонесат за развојот на таквата трговија и размени со поедноставување и усогласување на царинските постапки и практики и со поттикнување на меѓународната соработка,

СВЕСНИ дека значајни погодности од олеснувањето на меѓународната трговија може да се постигнат без загрозување на соодветните стандарди за царинска контрола,

СОГЛЕДУВАЈКИ дека овие поедноставувања и усогласувања може да се постигнат со примена особено на следниве принципи:

- примена на програмите наменети за постојано модернизирање на царинските постапки и практики, а на овој начин со засилување на ефикасноста и ефективноста,
- примена на царински постапки и практики на еден предвидлив, постојан и јасен начин,

- давање на заинтересираните страни на сите потребни информации во врска со царинските закони, прописите, административните упатства, постапките и праксите,
- усвојување на модерни техники како што се анализата на ризик, ревизорски контроли, како и максимална практична употреба на информатичката технологија,
- соработка со другите државни органи, други царински управи и трговски заедници, кога и да е можно,
- имплементација на соодветни меѓународни стандарди,
- обезбедување на лесно достапни постапки на управни и судски ревизии на засегнатите страни,

УБЕДЕНИ дека еден меѓународен инструмент кој ги опфаќа горе наведените цели и принципи преземени од договорните страни ќе доведе до голем степен на поедноставување и усогласување на царинските постапки и практики, што е основна цел на Советот за царинска соработка, така што на овој начин ќе се постигне голем придонес за олеснување на меѓународната трговија,

СЕ ДОГОВОРИЈА ЗА СЛЕДНОВО:

ГЛАВА 1

Дефиниции

Член 1

За целите на оваа Конвенција:

- “стандард“ значи одредба чија примена се смета за неопходна за постигнување на усогласување и поедноставување на царинските постапки и практики;
- “преоден стандард“ значи стандард од Општиот анекс за кој е дозволен подолг период за имплементација;
- “препорачана пракса“ значи одредба во специфичен анекс која се смета за постојан напредок кон усогласувањето и поедноставувањето на царински постапки и практики, а чија најширока можна примена се смета за пожелна;
- “национално законодавство“ значи закон, прописи и други мерки кои ги применуваат надлежните органи на договорната страна на територијата на таа договорна страна или пак спогодбите кои се на сила и со кои е обврзана договорната страна;
- “Општ анекс“ значи збир на одредби применливи за сите царински постапки и практики на кои се однесува оваа Конвенција;
- “специфичен анекс“ значи збир на одредби применливи за една или повеќе царински постапки и практики на кои се однесува оваа Конвенција;
- “прирачници“ подразбираат збир на објасненија за одредбите на Општиот анекс, специфичните анекси и главите во нив, кои ги посочуваат некои од можните насоки на делувања кои треба да се следат при примена на стандардите, преодните стандарди и препорачаните практики, а особено кои ги опишуваат најдобрите практики и препорачани примери на уште поголеми олеснувања;

- (ж) “Постојан технички комитет“ значи Постојаниот технички комитет на Советот;
- (з) “Совет“ значи организацијата воспоставена со Конвенцијата за основање на Советот за царинска соработка, во Брисел на 15 декември 1950 година;
- (с) “царинска или економска унија“ значи унија основана и составена од држави, која е надлежна за усвојување на свои правила кои се задолжителни за државите во врска со прашањата кои се уредени со оваа Конвенција, и надлежна за донесување на одлука, во согласност со своите внатрешни постапки, за потпишување, ратификација или пристапување кон оваа Конвенција.

ГЛАВА 2

ДЕЛОКРУГ И СТРУКТУРА

Делокруг на Конвенцијата

Член 2

Секоја договорна страна се обврзува да го промовира поедноставувањето и усогласувањето на царинските постапки и заради оваа цел, а во согласност со одредбите од оваа Конвенција, ќе постапува според стандардите, преодните стандарди и препорачаните практики од анексите во оваа Конвенција. Меѓутоа, ништо нема да ги спречи договорните страни да даваат поголеми олеснувања од оние кои се предвидени со оваа Конвенција и на секоја договорна страна и се препорачува да даде вакви поголеми олеснувања што е можно повеќе.

Член 3

Одредбите на оваа Конвенција не влијаат на примената на националното законодавство во врска со забрани или ограничувања на стока која подлежи на царинска контрола.

Структура на Конвенцијата

Член 4

1. Конвенцијата се состои од основен текст, Општ анекс и специфични анекси.
2. Општиот анекс и секој специфичен анекс на оваа Конвенција, во принцип, се состои од глави кои ги делат анексите и се состојат од:
 - (а) дефиниции; и
 - (б) стандарди, од кои некои во Општиот анекс се преодни стандарди.
3. Секој специфичен анекс истотака содржи препорачани практики.
4. Секој анекс е придружен од прирачници чиј текст не е задолжителен за договорните страни.

Член 5

За целите на оваа Конвенција, секој специфичен анекс или анекси или секоја негова глава или глави, на кои една договорна страна се обврзала се сметаат за составен дел на Конвенцијата, а во однос на таа договорна страна, секое повикување на Конвенцијата се смета како повикување и на овие анекси или глави.

ГЛАВА 3 УПРАВУВАЊЕ СО КОНВЕНЦИЈАТА

Управен комитет

Член 6

1. Се основа Управен комитет за разгледување на примената на оваа Конвенција, сите мерки за обезбедување на еднообразност во толкувањето и примената, како и сите предложени измени и дополнувања.
2. Договорните страни се членки на Управниот комитет.
3. Надлежната управи на било кој ентитет квалификуван да стане договорна страна на оваа Конвенција според одредбите на член 8 или секој член на Светската трговска организација има право да присуствува на седниците на Управниот комитет како набљудувач. Статусот и правата на таквите набљудувачи се одредува со одлука на Советот. Горенаведените права не можат да се применуваат пред одлуката да стапи на сила.
4. Управниот комитет може да ги покани претставниците на меѓународни владини и невладини организации да присуствуваат на седниците на Управниот комитет како набљудувачи.
5. Управниот комитет:
 - (а) препорачува на договорните страни:
 - 1) измени и дополнувања на основниот текст на оваа Конвенција;
 - 2) измени и дополнувања на Општиот анекс, специфичните анекси и нивни глави, како и вклучување на нови глави кон Општиот анекс;
 - 3) вклучување на нови специфични анекси и нови глави кон специфичните анекси,
 - (б) може да одлучува за измена на препорачаните практики или вклучување на нови препорачани практики кон специфичните анекси или нивни глави во согласност со член 16;
 - (в) ја разгледува примената на одредбите на оваа Конвенција во согласност со член 13, став 4;
 - (г) ги ревидира и дополнува прирачниците;
 - (д) ги разгледува сите други прашања во врска со оваа Конвенција кои може да му се упатат;
 - (е) го известува Постојаниот технички комитет и Советот за своите одлуки.
6. Надлежните управи на договорните страни му доставуваат на генералниот секретар на Советот предлози според одредбите од став 5 (а), (б), (в), или (д) од овој член и причините за нив, заедно со секое барање за вклучување на точки на дневниот ред на седниците на Управниот комитет. Генералниот секретар на Советот ги запознава со предлозите на

надлежните управи на договорните страни и на набљудувачите од ставовите 2, 3 и 4 од овој член.

7. Управниот комитет се состанува најмалку еднаш годишно. Еднаш годишно избира претседавач и потпретседавач. Генералниот секретар на Советот ги доставува поканите и нацрт дневниот ред на надлежните управи на договорните страни и на набљудувачите од ставовите 2, 3 и 4 од овој член барем шест недели пред состанокот на Управниот комитет.

8. Кога не може да се постигне одлука со консензус, на Управниот комитет за предметите одлучува со гласање од присутните договорни страни. Предлозите од став 5 (а), (б) или (в) од овој член се одобруваат со дво-третинско мнозинство. За сите други прашања Управниот комитет одлучува со мнозинство гласови.

9. Кога се применува член 8 став 5 од оваа Конвенција, царинските или економските унии кои се договорни страни во случај на гласање имаат број на гласови еднаков на вкупниот број на гласови дадени на нивните членови кои се договорни страни.

10. Пред затворање на седницата, Управниот комитет усвојува извештај. Овој извештај се доставува до Советот и договорните страни, како и на набљудувачите од ставовите 2, 3 и 4 од овој член.

11. Во отсуство на соодветни одредби на овој член, се применуваат правилата за постапките на Советот, освен ако Управниот комитет не реши поинаку.

Член 7

За целите на гласањето во Управниот комитет, за секој специфичен анекс и за секоја глава на специфичен анекс се гласа одвоено.

- (а) Секоја договорна страна има право да гласа за прашања поврзани со толкувањето, примената или измените и дополнувањата на основниот текст и Општиот анекс на Конвенцијата.
- (б) Во врска со прашањата поврзани со специфичните анекси или глави од специфичните анекси кои веќе се во сила, право да гласаат имаат само оние договорни страни што го прифатиле тој специфичен анекс или таа негова глава.
- (в) Секоја договорна страна има право да гласа за нацртите на новите специфични анекси или новите глави од специфичен анекс.

ГЛАВА 4

ДОГОВОРНА СТРАНА

Ратификација на Конвенцијата

Член 8

1. Секој член на Советот и секоја членка на Обединетите нации или пак нивните специјализирани институции, може да стане договорна страна на оваа Конвенција:

- (а) со нејзино потпишување без резерви од ратификација,
- (б) со депонирање на инструменти за ратификација по нејзино потпишување зависно од ратификацијата; или пак
- (в) со пристапување кон неа.

2. Оваа Конвенција е отворена за потпишување до 30 јуни 1974 во седиштето на Советот во Брисел за членките од став 1 од овој член. Потоа, таа е отворена за пристапување на овие членки.
3. Секоја договорна страна со потпишувањето, ратификувањето или пристапувањето кон оваа Конвенција одредува кој од специфичните анекси или негови глави таа ги прифаќа. Таа може дополнително да го извести депозиторот дека прифаќа еден или повеќе специфични анекси или негови глави.
4. Договорните страни кои прифаќаат нов специфичен анекс или нова глава од специфичен анекс го известуваат депозиторот во согласност со став 3 од овој член.
5. (а) Секоја царинска или економска унија може, во согласност со ставовите 1, 2 и 3 од овој член, да стане договорна страна на оваа Конвенција. Оваа царинска или економска унија го информира депозиторот за својата надлежност во врска со прашања уредени со оваа Конвенција. Ваква царинска или економска унија истотака го информира депозиторот за секоја значајна промена во доменот на нејзината надлежност.
- (б) Царинска или економска унија која е договорна страна на оваа Конвенција, за прашањата кои се во нејзина надлежност ги користи своите права и ги исполнува своите должности што Конвенцијата им ги наметнува на членките на оваа унија кои се договорни страни на оваа Конвенција. Во ваков случај, членките на ваква унија не се овластени поединечно да ги користат овие права, вклучувајќи го и правото на глас.

Член 9

1. Секоја договорна страна која ја ратификува оваа Конвенција или пристапува кон неа е обврзана кон измените и дополнувањата на оваа Конвенција, вклучувајќи го и Општиот анекс, кои стапиле на сила на датумот на депонирање на своите инструменти на ратификација или пристапување.
2. Секоја договорна страна која прифаќа специфичен анекс или негова глава е обврзана кон измените и дополнувањата на стандардите кои се содржат во тој специфичен анекс или негова глава кои стапиле на сила на датумот на кој депозиторот бил известен за нивното прифаќање. Секоја договорна страна која прифаќа специфичен анекс или негова глава е обврзана кон измените и дополнувањата за препорачани практики, кои стапиле на сила на датумот на кој депозиторот бил известен за нивното прифаќање, освен ако не е дадена резерва кон една или повеќе од овие препорачани практики во согласност со член 12 на оваа Конвенција.

Примена на конвенцијата

Член 10

1. Секоја договорна страна може, во време на потпишување на оваа Конвенција без резерви од ратификација или на депонирање на своите инструменти за ратификација или пристапување, или било кога потоа, да го извести депозиторот дека оваа Конвенција се

проширува на сите или на некоја од териториите за чии меѓународни односи таа е одговорна. Ваквото известување стапува на сила три месеци по неговото примање од страна на депозиторот. Меѓутоа, оваа Конвенција нема да се применува на териториите именувани во нотификацијата пред оваа Конвенција да стапи на сила за договорните страни за кои станува збор.

2. Секоја договорна страна која известила според став 1 од овој член за проширување на оваа Конвенција на територијата за чии меѓународни односи е одговорна, може да го известува депозиторот, според постапката на член 19 на оваа Конвенција, дека територијата за која станува збор веќе нема да ја применува оваа Конвенција.

Член 11

За примена на оваа Конвенција, царинската или економска унија која е договорна страна го известува Генералниот секретар на Советот за териториите кои формираат царинска или економска унија, при што за овие територии ќе се сметаат за единствена територија.

Прифаќање на одредбите и резерви

Член 12

1. Сите договорни страни се обврзани кон Општиот анекс.

2. Договорна страна може да прифати еден или повеќе специфични анекси или една или повеќе негови глави. Договорна страна која прифаќа некој специфичен анекс или една или повеќе негова глава е обврзана со сите препорачани практики освен ако, во време на прифаќањето или потоа, не го известува депозиторот за препорачаните практики за кои таа дава резерви, давајќи ги разликите кои постојат помеѓу одредбите на нејзиното национално законодавство и оние на соодветните препорачани практики. Секоја договорна страна која дала резерви може да ги повлече во секое време, целосно или делумно, со известување на депозиторот назначувајќи го датумот на кој повлекувањето стапува во сила.

3. Секоја договорна страна обврзана со специфичен анекс или една или повеќе негови глави ќе ја разгледа можноста за повлекување на резервите на препорачаните практики дадени согласно став 2 од овој член и ќе го известува Генералниот секретар на Советот за резултатите од тоа разгледување на крајот на секои три години почнувајќи од датумот на стапување на сила на оваа Конвенција за таа договорна страна, назначувајќи ги одредбите на националното законодавство кои, по нејзино мислење, се во спротивност со повлекувањето на резервата.

Имплементација на одредбите

Член 13

1. Секоја договорна страна треба да ги примени стандардите во Општиот анекс и во специфичните анекси или нивните глави кои ги прифатила 36 месеци по стапување на сила на овие анекси или глави за таа договорна страна.

2. Секоја договорна страна треба да ги примени преодните стандарди во Општиот анекс, 60 месеци од датумот на стапување на сила на Општиот анекс за таа договорна страна.
3. Секоја договорна страна треба да ги примени препорачаните практики во специфичните анекси или нивните глави што ги прифатила 36 месеци по стапување на сила на овие специфични анекси или нивни глави што стапиле на сила за таа договорна страна, освен ако не се дадени резерви за една или повеќе од овие препорачани практики.
4. (а) Кога периодот одреден во ставовите 1 или 2 на овој член, во пракса, ќе биде недоволен за секоја договорна страна да ги имплементира одредбите на Општиот анекс, таа договорна страна може да бара од Управниот комитет, пред крајот на периодот на кој се однесуваат ставовите 1 или 2 на овој член, да обезбеди продолжување на овој период. При поднесување на ова барање, договорната страна треба да ја наведе одредбата на Општиот анекс во врска со која се бара продолжување на периодот и причините за ова барање.
- (б) Во исклучителни околности, Управниот комитет може да одлучи да даде вакво продолжување. Секоја одлука од Управниот комитет кој дозволува вакво продолжување треба да ги содржи исклучителните околности кои ја потврдуваат одлуката, а продолжувањето во никој случај не треба да биде повеќе од една година. По истекување на периодот на продолжување, Договорната страна треба да го извести депозиторот за примената на одредбата во врска со која е дадено продолжување.

Решавање на спорови

Член 14

1. Секој спор помеѓу две или повеќе договорни страни во врска со толкувањето и примената на оваа Конвенција се решава што е можно повеќе со преговори помеѓу нив.
2. Секој спор кој нема да се реши со преговори се упатува од договорните страни во спорот до Управниот комитет кој треба да го разгледа спорот и да препорача решение.
3. Договорните страни во спор можат да се договорат однапред да ги прифатат препораките на Управниот комитет како задолжителни.

Измени и дополнувања на Конвенцијата

Член 15

1. Текстот на секоја измена и дополнување која Управниот комитет ја препорачува до договорните страни во согласност со член 6, став 5(а) (1) и (2), Генералниот секретар на Советот го доставува до сите договорни страни и до оние членови на Советот кои не се договорни страни.
2. Измените и дополнувањата на текстот на Конвенцијата стапуваат на сила за сите договорни страни 12 месеци по депонирање на инструментите за прифаќање од оние договорни страни присутни на седницата на Управниот комитет за време на која се препорачани измените и дополнувањата, под услов да не се поднесе забелешка од некоја

од договорните страни во период од 12 месеци од датумот на известување за вакви измени и дополнувања.

3. Секоја препорачана измена и дополнување на Општиот анекс или специфичните анекси или нивни глави се смета за прифатена шест месеци по доставувањето на соодветната измена или дополнување до договорните страни, освен ако:

(а) има приговор од една договорна страна или, во случај на специфичен анекс или негова глава, од договорна страна обврзана со тој специфичен анекс или негова глава; или пак

(б) една договорна страна го информира Генералниот секретар на Советот дека, иако има намера да ги прифати препорачаните измени и дополнувања, условите потребни за вакво прифаќање не се сеуште исполнети.

4. Ако една договорна страна му ја испраќа на Генералниот секретар на Советот информацијата, наведена во став 3(б) од овој член, таа може, ако не го известила Генералниот секретар на Советот за прифаќање на препорачаните измени и дополнувања, да поднесе приговор на таа измена и дополнување во период од 18 месеци по истекување на периодот од 6 месеци наведен во став 3 од овој член.

5. Ако е доставен приговор на препорачаната измена и дополнување во согласност со условите на став 3(а) или 4 од овој член, измените и дополнувањата се сметаат за неприфатени и не треба да функционираат.

6. Ако некоја договорна страна испрати информација во согласност со став 3(б) од овој член, измените и дополнувањата се сметаат за прифатени на пораниот од следниве два датуми:

(а) датумот на кој договорните страни кои испратиле вакви информации го известиле Генералниот секретар на Советот за нивно прифаќање на препорачаните измени и дополнувања, под услов, ако сите прифаќања се примени пред истекување на периодот од 6 месеци од став 3 од овој член, тој датум треба да се земе како датум на истекување на наведениот шест-месечен период;

(б) датумот на истекување на осумнаесет-месечниот период од став 4 од овој член.

7. Секоја измена и дополнување на Општиот анекс или специфичните анекси или нивните глави кои се сметаат за прифатени стапуваат на сила или 6 месеци по датумот на кој се смета дека се прифатени или пак, ако различен период е наведен во препорачаните измени и дополнувања, по истекување на тој период по датумот на кој измените и дополнувањата се сметаат за прифатени.

8. Генералниот секретар на Советот, најскоро што може, ги известува договорните страни на оваа Конвенција за секој приговор кон препорачаните измени и дополнувања направени во согласност со ставот 3(а) и за секое известување добиено во согласност со став 3(б), од овој член. Генералниот секретар на Советот исто така ги информира договорните страни, дали договорната страна или страни кои испратиле вакви известувања приговораат на препорачаните измени и дополнувања или пак ги прифаќаат.

Член 16

1. И покрај процедурите за измени и дополнувања дадени во член 15 на оваа Конвенција, Управниот комитет во согласност со член 6 може да одлучи да ги промени сите

препорачани практики или да ги вметне новите препорачани практики за секој специфичен анекс или негова глава. Секоја договорна страна треба да биде поканета од Генералниот секретар на Советот да учествува во разгледувањата на Управниот Комитет. Текстот на овие измени и дополнувања или на новите вообичаени практики треба да биде даден на Генералниот секретар на Советот и до оние членки на Советот кои не се договорни страни на оваа Конвенција.

2. Секоја измена или дополнување на нови препорачани практики за кои е одлучено согласно став 1 на овој член треба да стапат на сила 6 месеци по нивното пренесување од Генералниот секретар на Советот. Секоја договорна страна обврзана со специфичен анекс или глава кои се предмет на вакви измени или дополнувања на нови препорачани практики треба да се смета дека ги прифатила овие измени или нови препорачани практики освен ако не даде резерви според постапките од член 12 на оваа Конвенција.

Траење на пристапувањето

Член 17

1. Оваа Конвенција е со неограничено времетраење, но секоја договорна страна може да се откаже од неа било кое време по датумот на нејзино стапување на сила според член 18.
2. Откажувањето треба да се назначи на писмено и да се достави до депозиторот.
3. Откажувањето треба да стапи на сила шест месеци по примање на откажувањето од депозиторот.
4. Одредбите на ставовите 2 и 3 од овој член треба истотака да се применат во врска со специфичните анекси или глави за кои секоја Договорна страна може да го повлече своето прифаќање било кое време по датумот на стапување на сила.
5. Секоја Договорна страна која го повлекува своето прифаќање на општиот анекс треба да се смета дека се откажала од Конвенцијата. Во овој случај, можат да се применат одредбите на ставовите 2 и 3.

ГЛАВА 5

ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Стапување на сила на Конвенцијата

Член 18

1. Оваа Конвенција треба да стапи на сила три месеци по потпишување на Конвенцијата без резерви од страна на пет од субјектите наведени во ставовите 1 и 5 од член 8, или пак по нивно депонирање на инструментите за ратификација или пристапување.
2. Оваа Конвенција ќе стапи на сила за секоја договорна страна три месеци по нејзино постанување на договорна страна во согласност со одредбите од член 8.
3. Секој специфичен анекс или негова глава од оваа Конвенција треба да стапи на сила три месеци по прифаќање на тој специфичен анекс или таа глава од страна на пет договорни страни.

4. По стапување на сила на некој специфичен анекс или негова глава во согласност со став 3 од овој член, тој специфичен анекс или глава ќе стапат на сила за секоја договорна страна три месеци по известувањето за нивното прифаќање. Сепак, ниеден специфичен анекс или негова глава нема да стапи на сила за една договорна страна пред оваа Конвенција да стапила на сила за таа договорна страна.

Депозитор на Конвенцијата

Член 19

1. Оваа Конвенција, сите потписници со или без резерва од ратификација и сите инструменти за ратификација или пристапување се депонираат кај Генералниот секретар на Советот.

2. Депозиторот :

- (а) го добива и го задржи правото на оригиналните текстови на оваа Конвенција;
- (б) подготвува заверени копии од оригиналните текстови на оваа Конвенција и ги доставува до договорните страни и оние членки на Советот кои не се договорни страни и Генералниот секретар на Обединетите нации;
- (в) ги прима сите потписници со или без резерви од ратификација, ратификација или пристапување кон оваа Конвенција, како и да прими и го чува и го задржи правото на секој инструмент, соопштение и информации поврзани со неа;
- (г) проверува дали потписникот или некој инструмент, соопштение или информација во врска со оваа Конвенција е во соодветна и правилна форма и, ако е потребно, да го нагласи ова прашање на договорната страна за која станува збор;
- (д) ги известува договорните страни, членовите на Советот кои не се договорни страни, како и Генералниот секретар на Обединетите нации за:
 - потписниците, ратификациите, пристапувањето и прифаќањето на анекси и глави според член 8 од оваа Конвенција;
 - нови глави на општиот анекс и нови специфични анекси или глави кои Управниот комитет решава да ги препорача за дополнување во оваа Конвенција;
 - датумот на стапување на сила на оваа Конвенција, на Општиот анекс и на секој специфичен анекс или глава во согласност со член 18 од оваа Конвенција;
 - соопштенија добиени во согласност со членовите 8, 10, 11, 12 и 13 од оваа Конвенција;
 - повлекување на прифаќањата на анексите/главите од договорните страни;
 - откажувања според член 17 од оваа Конвенција; и
 - секоја измена или дополнување прифатени во согласност со член 15 од оваа Конвенција и датумот на стапување на сила.

3. Во случај да се појават разлики помеѓу една договорна страна и депозиторот во врска со извршувањето на неговите функции, депозиторот или таа договорна страна треба да го постави ова прашање пред Управниот комитет или пак Советот.

Регистрација и автентични текстови

Член 20

Во согласност со член 102 од Повелбата на Обединетите нации, оваа Конвенција треба да се регистрира кај Секретаријатот на Обединетите нации по барање на Генералниот секретар на Советот.

Потврдувајќи го наведеното, долупотпишаните, соодветно овластени за тоа, ја потпишаа оваа Конвенција.

Составено во Кјото, на осумнаесети мај илјада деветстотини седумдесет и трета година, на англиски и француски јазик, при што и двата текста подеднакво се автентични, во единствен оригинал кој треба да се депонира кај Генералниот секретар на Советот кој ќе достави заверени копии на сите субјекти на кои се однесува став 1 од член 8 од оваа Конвенција.

ПРИЛОГ 2.

ОПШТ АНЕКС ГЛАВА 1 ОПШТИ ОДРЕДБИ

1.1. Стандард

Дефинициите, стандардите и преодните стандарди во овој Анекс се применуваат на царинските постапки и практики наведени во овој Анекс, а доколку е соодветно и на постапките и практиките во специфичните анекси.

1.2. Стандард

Условите што треба да се исполнат и царинските формалности што треба да се спроведат за постапките и практиките во овој Анекс и во специфичните анекси се одредуваат во националното законодавство и треба да бидат што е можно поедноставни.

1.3. Стандард

Царината воспоставува и одржува формална советодавна врска со трговијата за зголемување на соработката и олеснување на учеството при воведување на најефективни методи на работење соодветни со националните прописи и меѓународните договори.

ГЛАВА 2 ДЕФИНИЦИИ

За целите на анексите на оваа Конвенција:

A1./Ф23. “жалба”, значи дејствие со кое лицето, на кое непосредно се однесува одлуката или пропустот на царината, а кое со тоа се смета дека е оштетено, го бара своето право пред надлежните органи;

A2./Ф19. "утврдување на давачките и даноците", значи определување на износот на давачките и даноците што треба да се платат;

A3./Ф4. "ревизорски контроли", значи мерки со кои царината ја проверува точноста и веродостојноста на декларацијата преку испитување на соодветни книги, евиденции, работни системи и комерцијални податоци кои се водат од засегнатото лице;

A4./Ф15. "проверка на стоквата декларација", значи дејствија превземени од царината со кои се проверува дали стоквата декларација е точно пополнета и дали потребната приложена документација ги исполнува пропишаните услови;

A5./Ф9. "царинење", значи извршување на царински формалности потребни за да се овозможи стоката да се пушти во домашна употреба, да се извезе или да се стави во друга царинска постапка;

A6./Ф10. "царина", значи владина служба која е одговорна за спроведување на царинските прописи и прибирање на давачките и даноци и која исто така е одговорна за примена на други закони и прописи поврзани со увоз, извоз, движење или чување на стока;

A7./Ф3. "царинска контрола", значи мерки кои се применуваат од царината со цел да се обезбеди усогласност со царинските прописи;

A8./Ф11. "царински давачки", значи царински давачки предвидени во царинската тарифа на кои стоката подлежи при влегување и напуштање на царинското подрачје;

A9./Ф16. "царински формалности", значи сите дејствија кои мораат да ги спроведат засегнатите лица и царината, во согласност со царинските прописи;

A10./Ф18. "царински прописи", значи законски и подзаконски одредби кои се однесуваат на увоз, извоз, движење или чување на стока, чија примена и спроведување се посебна надлежност на царината, како и било кои друга прописи кои ги донесува царината врз основа на своите законски овластувања;

A11./Ф2. "царинска испостава", значи царинска административна единица надлежна за спроведување на царинските формалности, и простории или други места одобрени за таа цел од страна на надлежни органи;

A12./Ф25. "царинско подрачје", значи подрачје на кое се пременуваат царинските прописи на договорната страна;

A13./Ф6. "одлука", значи индивидуално дејство со кое царината одлучува за работа поврзана со царинските прописи;

A14./Ф7. "декларант", значи лице кое поднесува стокова декларација или во чие име е поднесена таквата декларација;

A15./Ф5. "датум на доспевање", значи датум кога доспева плаќањето на давачките и даноците;

A16./Ф12. "давачки и даноци", значи увозни давачки и даноци и/или извозни давачки и даноци;

A17./Ф27. “преглед на стока”, значи физичка проверка на стоката од царината за да се утврди дали природата, потеклото, состојбата, количината и вредноста на стоката се во согласност со податоците во наведени во стоквата декларација;

A18./Ф13. “извозни давачки и даноци”, значи царински давачки како и други давачки, даноци или такси кои се прибираат при или се поврзани со извозот на стока, но не се вклучени надоместоците кои се ограничени на износот на приближните трошоци за направените услуги, кои ги дава царината или ги прибира во име на други државни органи;

A19./Ф8. “стокова деларација”, значи изјава дадена на начин пропишан од царината, со која засегнатото лице ја наведува царинската постапка која треба да се примени на стоката и ги наведува поединостите кои ги бара царината за да може да се примени постапката;

A20./Ф14. “увозни давачки и даноци”, значи царински давачки како и други давачки, даноци или такси кои се прибираат при или се поврзани со увозот на стока, но не се вклучени надоместоци кои се ограничени на износот на приближните трошоци за направените услуги, кои ги дава царината или ги прибира во име на други државни органи;

A21./Ф1. “меѓусебна административна помош”, значи дејствија на царинската управа во име или во соработка со друга царинска управа за правилна примена на царинските прописи и за спречување, истрага и сузбивање на царинските прекршоци;

A22./Ф21. “пропуст”, значи непреземање на дејствие или недонесување на одлука во разумен рок која се бара од царината согласно царинските прописи, за прашање кое е уредно поднесено до царината;

A23./Ф22. “лице”, значи и физичко и правно лице, освен ако не е поинаку предвидено;

A24./Ф20. “пуштање на стока”, значи дејствие на царината со кое се дозволува стоката која била подложена на царинење да се стави на располагање на засегнатото лице;

A25./Ф24. “враќање”, значи враќање, целосно или делумно, на давачките и даноците кои се платени за стоката и простување, целосно или делумно, на давачките и даноците кои сеуште не се платени;

A26./Ф17. “гаранција”, значи тоа што обезбедува сигурност на царината дека обврските кон царината ќе бидат исполнети. Гаранцијата е опишана како “општа” кога обезбедува сигурност дека обврските кои произлегуваат од неколку дејствија ќе бидат исполнети;

A27./Ф26. “трета страна”, значи било кое лице кое во име или за сметка на друго лице директно настапува пред царината, во врска со увоз, извоз, движење или чување на стока.

ГЛАВА 3 **ЦАРИНЕЊЕ И ДРУГИ ЦАРИНСКИ ФОРМАЛНОСТИ** **Надлежна царинска испостава**

3.1. Стандард

Царината ги одредува царинските испостави во кои стоката може да се стави на увид или царини. При одредување на надлежноста и локацијата на овие испостави, како и нивното работно време, треба да се земат предвид факторите што посебно ги вклучуваат потребите на трговијата.

3.2. Стандард

На барање на засегнатото лице и од причини што царината ги смета за оправдани, во зависност од расположивите ресурси, царината ги спроведува дејствијата пропишани за целите на царинската постапка и пракса надвор од определеното работно време или надвор од царинската испостава. Сите трошоци кои ги наплатува царината се ограничени на приближното чинење на извршените услуги.

3.3. Стандард

Кога царинската испостава се наоѓа на заеднички граничен премин, засегнатите царински управи го усогласуваат работното време и надлежностите на тие испостави.

3.4. Преоден стандард

На заеднички граничен премин, засегнатите царински управи вршат заеднички контроли, кога тоа е возможно.

3.5. Преоден стандард

Кога царината има намера да основа нова царинска испостава или да промени постоечка царинска испостава на заеднички граничен премин, кога тоа е возможно, во соработка со соседната царина основаат царинска испостава до царинска испостава за олеснување на заедничките контроли.

Декларант

(а) Лица кои се овластени да преземаат дејствија како декларанти

3.6. Стандард

Националното законодавство ги одредува условите под кои лицето е овластено да презема дејствија како декларант.

3.7. Стандард

Секое лице кое има право да располага со стоката е овластено да презема дејствија како декларант.

(б) Обврски на декларантот

3.8. Стандард

Декларантот е одговорен за точноста на податоците дадени во стоковата декларација и за плаќањето на давачките и даноците.

(в) Права на декларантот

3.9. Стандард

Пред поднесување на стоквата декларација на декларантот ќе му биде одобрено, под услови кои се определени од царината да:

- (а) ја провери стоката; и
- (б) земе мостри.

3.10. Стандард

Царината нема да бара посебна стокова декларација за мострите за кои е одобрено да бидат земени под царински надзор, под услов таквите мостри да се вклучени во стоквата декларација која се однесува на предметната пратка.

Стокова декларација

(а) Стокова декларација - форма и содржина

3.11. Стандард

Содржината на стоквата декларација ја пропишува царината. Хартиената форма на стоквата декларација е усогласена со образецот на Обединетите нации.

За автоматизираните постапки на царинење, форматот на електронски поднесена стокова декларација се заснова на меѓународните стандарди за електронска размена на информации како што е пропишано во препораките на Советот за царинска соработка за информатичка технологија.

3.12. Стандард

Царината ги ограничува бараните податоци во стоквата декларација само на оние поединости кои се сметаат за потребни заради утврдување и прибирање на давачките и даноците, за потребите на статистиката и примена на царинските прописи.

3.13. Стандард

Кога декларантот ги нема сите информации потребни за изготвување на стокова декларација, од причини што царината ги смета за оправдани, се одобрува поднесување на привремена или непотполна стокова декларација, под услов таа да ги содржи поединостите кои царината ги смета за неопходни и декларантот да ја превземе одговорноста за дополнување на декларацијата во определен период.

3.14. Стандард

Ако царината евидентира привремена или непотполна стокова декларација, тарифниот третман кој се применува на стоката нема да се разликува од оној што би бил применет доколку уште од почетокот била поднесена комплетна и исправна стокова декларација.

3.15. Стандард

Царината бара поднесување на оригинална стокова декларација и најмал потребен број на копии.

(б) Документи кои се приложуваат кон декларацијата

3.16. Стандард

Во прилог на стоквата декларација царината ги бара само оние документи потребни да овозможат контрола на дејствието и со кои се осигурува дека сите барања поврзани со примена на царинските прописи се исполнети.

3.17. Стандард

Кога одредени документи кои се приложуваат не може да се поднесат со стоквата декларација, од причини што царината ги смета за оправдани, се одобрува поднесување на на таквите документи во определен период.

3.18. Преоден стандард

Царината дозволува поднесување на документи кои се приложуваат кон декларацијата по електронски пат.

3.19. Стандард

Царината нема да бара превод на поединостите во документите кои се приложуваат кон декларацијата освен кога тоа е потребно за обработка на стоквата декларација.

Поднесување, евидентирање и проверка на стоквата декларација

3.20. Стандард

Царината дозволува поднесување на стокова декларација во било која царинска испостава определена за тоа.

3.21. Преоден стандард

Царината дозволува поднесување на стокова декларација по електронски пат.

3.22. Стандард

Стоквата декларација се поднесува во време определено од царината.

3.23. Стандард

Кога националото законодавство предвидува рок за поднесување на стокова декларација, истиот треба да е доволен за да му овозможи на декларантот да ја пополни стоквата декларација и да ги добие бараните документи кои се приложуваат.

3.24. Стандард

На барање на декларантот и за причини што царината ги смета за оправдани, царината го продолжува рокот пропишан за поднесување на стоквата декларација.

3.25. Стандард

Со националното законодавство се донесуваат одредби за поднесување и евидентирање или проверка на стоквата декларација и на документите кои се приложуваат пред претстигнување на стоката.

3.26. Стандард

Кога царината не може да ја евидентира стоквата декларација, му ги наведува причините за тоа на декларантот.

3.27. Стандард

Царината му дозволува на декларантот да ја измени стоквата декларација која била поднесена, под услов кога барањето е примено да не е отпочнато со проверка на стоквата декларација или преглед на стоката.

3.28. Преоден стандард

Царината му дозволува на декларантот да ја измени стоквата декларација ако барањето е примено по започнување на проверка на стоквата декларација, доколку причините наведени од декларантот царината ги смета за оправдани.

3.29. Преоден стандард

На декларантот му е дозволено да ја повлече стоквата декларација и да бара друга царинска постапка, под услов барањето за тоа до царината да е направено пред пуштање на стоката и причините за тоа царината да ги смета за оправдани.

3.30. Стандард

Проверка на стоквата декларација се врши во исто време или што е можно побргу по евидентирањето на стоквата декларација.

3.31. Стандард

За целите на проверка на стоквата декларација, царината ги превзема само оние дејства за кои смета дека се неопходни за да обезбеди усогласност со царинските прописи.

Посебни постапки за овластени лице

3.32. Преоден стандард

За овластени лица кои што ги исполнуваат критериумите одредени од царината, вклучувајќи и соодветно досие за постапување во согласност со барањата на царината и ефикасен систем за управување со деловната евиденција, царината овозможува:

- пуштање на стоката по поднесување на минимум информации потребни за идентификација на стоката и дозвола за дополнително дополнување на конечната стокова декларација;
- царинење на стоката во просториите на декларантот или на друго место одобрено од царината;
- и дополнително до степен до кој е можно, други посебни постапки како:

- можност за една стокова декларација за сите увози или извози за даден период кога стоката се увезува или извезува често од едно исто лице;
- користење на деловната евиденција на овластеното лице за самото да ги утврди своите давачки и даночни обврски, и кога е потребно, за да обезбеди постапување во согласност со барањата на царината;
- можност за поднесување на стокова декларација со внесување во евиденцијата на овластеното лице со дополнително поднесување на дополнителна стокова декларација.

Преглед на стока

(а) Време потребно за преглед на стока

3.33. Стандард

Кога царината одлучува дека декларираната стока треба да се прегледа, кон прегледот се пристапува што е можно побргу по евидентирањето на декларацијата.

3.34. Стандард

Кога се прави распоред на прегледи, приоритет се дава на преглед на живи животни и расиплива стока и на друга стока која царината смета дека е ургентна за преглед.

3.35. Преоден стандард

Ако стоката мора да биде прегледана од други надлежни органи, а царината исто така предвидува преглед, царината треба да обезбеди прегледите да се координирани, а доколку е можно, да биде извршени истовремено.

(б) Присуство на декларантот при преглед на стоката

3.36. Стандард

Царината го проценува барањето на декларантот да присуствува или да биде застапуван при прегледот на стоката. Таквите барања се одобруваат доколку не постојат исклучителни околности.

3.37. Стандард

Доколку царината смета дека е корисно, таа бара од декларантот да присуствува или да биде застапуван при прегледот на стоката за да и даде потребна помош за олеснување на прегледот.

(в) Земање на мостри од царината

3.38. Стандард

Мостри се земаат само таму каде што царината смета дека тоа е потребно за утврдување на тарифниот опис и/или на декларираната вредност или да се овозможи примена други одредби на националното законодавство. Земените мостри треба да бидат во што е можно помали количини.

Грешки

3.39. Стандард

Царината нема да наметнува потешки казни за грешки за кои смета дека се грешки направени од невнимание и за кои немало намера за измама или груба небрежност. Кога смета дека е потребно да го обесхрабри повторувањето на таквите грешки, казни можат да се наметнат но не поголеми отколку што е тоа потребно за таа цел.

Пуштање на стока

3.40. Стандард

Декларираната стока се пушта веднаш штом царината ќе ја прегледа или одлучи да не врши преглед на истата, доколку:

- не се откриени никакви прекршоци;
- се добиени дозволи за увоз или извоз или било кои други потребни документи;
- се добиени одобренія поврзани со предметната постапка и
- сите давачките и даноци се платени или е превземено соодветно дејствие со кое е обезбедено нивното прибирање.

3.41. Стандард

Доколку царината смета дека декларантот дополнително ќе ги изврши сите потребни формалности за царинење, ја пушта стоката, под услов декларантот да приложи комерцијален или службен документ кој ги дава основните поединости за предметната пратка и кој е прифатлив за царината, и да даде гаранција за да се обезбеди прибирањето на било кои давачки и даноци, кога тоа е потребно.

3.42. Стандард

Кога царината одлучува дека е потребна лабораториска анализа на мострите, детални технички документи или мислење на вешто лице, таа треба да ја пушти стоката пред дознавање на резултатите од таквото испитување, под услов да е дадена потребната гаранција и да е обезбедено дека тие стоки не се предмет на забрана или ограничувања.

3.43. Стандард

Доколку е откриен прекршок, царината нема да чека на завршување на управната или правната постапка пред да ја пушти стоката, под услов стоката да не подлежи на конфискација или одземање или да не биде потребна како доказ во подоцнежна фаза и декларантот да ги плати давачките и даноците и да даде гаранција за да обезбеди прибирање на било кои дополнителни давачки и даноци и било кои казни што може да се наметнат.

Отстапување или уништување на стоката

3.44. Стандард

Кога стоката сеуште не е пуштена во домашна употреба или ставена во друга царинска постапка и ако не се откриени прекршоци, од засегнатото лице нема да се бара плаќање на давачките и даноците или ќе има право на враќање:

- кога, на негово барање, таквата стока е отстапена во корист на државата или уништена или е направена комерцијално безвредна под царинска контрола, во зависност од одлуката на царината. Сите трошоци што ќе настанат ги сноси засегнатото лице;
- кога таквата стока е уништена или е неповратно загубена заради несреќа или виша сила, ако таквото уништување или загуба благовремено е утврдено на начин прифатлив за царината;
- недостатоци соодветни на природата на стоката кога таквите недостатоци благовремено се утврдени на начин прифатлив за царината.

Отпадоците или остатоците што ќе останат по уништување, ако се пуштат во домашна употреба или се извезат, подлежат на давачки и даноци кои би се применувале на такви отпадоци или остатоци доколку би биле увезени или извезени во таква состојба.

3.45. Преоден стандард

Кога царината продава стока која не е декларирана во дозволеният временски рок или не можела да се пушти иако не биле откриени прекршоци, приходите од продажбата, по одбивањето на сите давачки и даноци и сите други надоместоци и направени трошоци, се предаваат на оние лица кои се овластени да ги примаат или, кога тоа не е можно, се задржуваат на нивно располагање за одреден период.

ГЛАВА 4 ДАВАЧКИ И ДАНОЦИ

А. Утврдување, прибирање и плаќање на давачки и даноци

4.1. Стандард

Националното законодавство ги одредува околностите под кои настанува обврската за плаќање на давачките и даноците.

4.2. Стандард

Рокот во кој се утврдуваат давачките и даноците кои се применуваат е пропишан во националното законодавство. Утврдувањето се врши што е можно побргу по поднесување на стоквата декларација или по настанување на обврската на друг начин.

4.3. Стандард

Елементите врз основа на кои се пресметуваат давачките и даноците и условите под кои се утврдени се одредени во националното законодавство.

4.4. Стандард

Стапките на давачките и даноците се објавуваат во службено издание.

4.5. Стандард

Националното законодавство го одредува моментот кој треба да се земе предвид за одредување на стапките на давачките и даноците.

4.6. Стандард

Националното законодавство ги одредува методите кои може да се употребуваат за плаќање на давачките и даноците.

4.7. Стандард

Националното законодавство го одредува лицето, односно лицата, одговорни за плаќање на давачките и даноците.

4.8. Стандард

Националното законодавство го одредува датумот на доспевање и местото каде плаќањето треба да се изврши.

4.9. Стандард

Кога националното законодавство одредува дека датумот на доспевање може да биде по пуштање на стоката, датумот на доспевање ќе биде најмалку десет дена по пуштањето. Камата нема да се наплатува за периодот од пуштањето до датумот на доспевање.

4.10. Стандард

Националното законодавство го одредува периодот во кој царината може да превземе законски дејствија за прибирање на давачките и даноците ако не се платени до датумот на доспевање.

4.11. Стандард

Националното законодавство ја одредува стапката на каматата на која подлежи износот на давачките и даноците кои не се платени до датумот на доспевање и условите за примена на таквата камата.

4.12. Стандард

Кога царината и даноците се платени, потврда како доказ за извршено плаќање му се издава на плаќачот, освен доколку постои друг доказ за извршеното плаќање.

4.13. Преоден стандард

Националното законодавство ја одредува минималната вредност и/или минималниот износ на давачки и даноци под кои нема да се наплаќаат давачките и даноците.

4.14. Стандард

Доколку царината открие дека грешка во стоквата декларација или во утврдувањето на давачките и даноците ќе предизвика или предизвикала прибирање или надоместување на

износ на давачки или даноци помалку отколку што законски требало да се наплатат, ги исправа грешките и го прибира недоплатениот износ. Сепак, доколку предметниот износ е помал од минималниот износ одреден во националното законодавство, царината нема да го прибере или надомести тој износ.

Б. Одложување на плаќање на давачките и даноците

4.15. Стандард

Кога националното законодавство предвидува одложено плаќање на давачки и даноци, тогаш треба да ги одреди условите под кои такво олеснување е овозможено.

4.16. Стандард

Одложено плаќање се одобрува, колку што е можно по обем, без наплата на камата.

4.17. Стандард

Периодот за одложено плаќање на давачки и даноци е најмалку четиринаесет дена.

В. Враќање на давачки и даноци

4.18. Стандард

Враќање се одобрува кога е откриено дека давачките и даноците биле пренаплатени како резултат на грешка при нивното утврдување.

4.19. Стандард

Враќање се одобрува за увезена или извезена стока за која е утврдено дека е со недостатоци или на друг начин не е во согласност со договорените технички податоци во време на извозот или увозот и се вратени било на добавувачот или на друго лице одредено од добавувачот, под следниве услови:

- стоката не е обработувана, поправана или употребувана во земјата на увозот и повторно е извезена во разумен рок;
- стоката не е обработувана, поправана или употребувана во земјата каде што биле извезени и повторно е увезена во разумен рок.

Меѓутоа, употребата на стоката не го спречува враќањето, ако таквата употреба била нужна за откривање на недостатоците или другите околности кои го предизвикале повторниот извоз или повторниот увоз на стоката.

Како алтернатива на повторниот извоз или повторен увоз, стоката може да се отстапи во корист на државата или да се уништи или да се направи комерцијално безвредна под царинска контрола, во зависност од одлуката на царината. Таквото отстапување или уништување не смее да предизвика било какви трошоци за државата.

4.20. Преоден стандард

износ на давачки или даноци помалку отколку што законски требало да се наплатат, ги исправа грешките и го прибира недоплатениот износ. Сепак, доколку предметниот износ е помал од минималниот износ одреден во националното законодавство, царината нема да го прибере или надомести тој износ.

Б. Одложување на плаќање на давачките и даноците

4.15. Стандард

Кога националното законодавство предвидува одложено плаќање на давачки и даноци, тогаш треба да ги одреди условите под кои такво олеснување е овозможено.

4.16. Стандард

Одложено плаќање се одобрува, колку што е можно по обем, без наплата на камата.

4.17. Стандард

Периодот за одложено плаќање на давачки и даноци е најмалку четиринаесет дена.

В. Враќање на давачки и даноци

4.18. Стандард

Враќање се одобрува кога е откриено дека давачките и даноците биле пренаплатени како резултат на грешка при нивното утврдување.

4.19. Стандард

Враќање се одобрува за увезена или извезена стока за која е утврдено дека е со недостатоци или на друг начин не е во согласност со договорените технички податоци во време на извозот или увозот и се вратени било на добавувачот или на друго лице одредено од добавувачот, под следниве услови:

- стоката не е обработувана, поправана или употребувана во земјата на увозот и повторно е извезена во разумен рок;

- стоката не е обработувана, поправана или употребувана во земјата каде што биле извезени и повторно е увезена во разумен рок.

Меѓутоа, употребата на стоката не го спречува враќањето, ако таквата употреба била нужна за откривање на недостатоците или другите околности кои го предизвикале повторниот извоз или повторниот увоз на стоката.

Како алтернатива на повторниот извоз или повторен увоз, стоката може да се отстапи во корист на државата или да се уништи или да се направи комерцијално безвредна под царинска контрола, во зависност од одлуката на царината. Таквото отстапување или уништување не смее да предизвика било какви трошоци за државата.

4.20. Преоден стандард

Кога е дадена дозвола од царината за стока која е првично декларирана за царинска постапка со плаќање на давачки и даноци да биде ставена во друга царинска постапка, ќе се направи враќање на сите давачки и даноци кои го надминуваат износот кој се должи за новата постапка.

4.21. Стандард

Одлуката за барањето за враќање се донесува и писмено се известува засегнатото лице, без непотребно одлагање, и враќањето на повеќе наплатениот износ ќе се направи што е можно поскоро по одобрување на барањето.

4.22. Стандард

Кога е утврдено од царината дека е направена поголема наплатата како резултат на грешка на страната на царина при утврдувањето на давачките и даноци, таквото враќање ќе има приоритет.

4.23. Стандард

Кога се утврдени рокови по кои барањата за враќање нема да бидат прифатени, таквите рокови треба да се доволни за да се земат превдид различните околности кои се однесуваат на секој вид на случај во кој враќањето може да биде одобрено.

4.24. Стандард

Враќањето нема да се одобри доколку износот е помал од минимумот одреден во националното законодавство.

ГЛАВА 5 ГАРАНЦИЈА

5.1. Стандард

Националното законодавство ги одредува случаите во кои гаранцијата е потребна и го одредува обликот во кој гаранцијата треба да се поднесе.

5.2. Стандард

Царината го одредува износот на гаранцијата.

5.3. Стандард

На секое лице од кое се бара да обезбеди гаранција му е дозволено да го избере обликот на гаранцијата, под услов да е прифатлив за царината.

5.4. Стандард

Кога националното законодавство овозможува, царината нема да бара гаранција кога смета дека обврската кон царината ќе биде исполнета.

5.5. Стандард

Кога е потребна гаранција за да обезбеди дека обврските кои произлегуваат од царинска постапка ќе бидат исполнети, царината прифаќа општа гаранција, посебно од декларант кој вообичаено декларира стока во разни испостави на царинското подрачје.

5.6. Стандард

Кога е потребна гаранција, износот на гаранцијата треба да е што е можно понизок, а во однос на давачките и даноците, да не го надминува потенцијалниот износ што треба да се наплати.

5.7. Стандард

Кога гаранцијата е поднесена, таа ќе биде вратена што е можно побргу откако царината утврдила дека обврските за кои била дадена гаранцијата биле правилно исполнети.

ГЛАВА 6 ЦАРИНСКА КОНТРОЛА

6.1. Стандард

Сета стока, вклучувајќи го и превозното средство, која влегува во или го напушта царинското подрачје, без оглед на тоа дали подлежи на давачки и даноци, е предмет на царинска контрола.

6.2. Стандард

Царинската контрола е ограничена на тоа што е неопходно за да се обезбеди усогласеност со царинските прописи.

6.3. Стандард

Во примена на царинската контрола, царината користи управување со ризик.

6.4. Стандард

Царината користи ризични анализи за утврдување кои лица и која стока, вклучувајќи го и превозното средство, ќе се прегледаат, како и на обемот на прегледот.

6.5. Стандард

Царината усвојува стратегија за мерење на усогласеност со прописите како поддршка на управувањето со ризик.

6.6. Стандард

Системите на царинска контрола вклучуваат и ревизорска контрола.

6.7. Стандард

Царината ќе настојува да соработува со други царински управи и ќе настојува да склучува договори за меѓусебна административна помош за да ја засили царинската контрола.

6.8. Стандард

Царината ќе настојува да соработува со трговијата и ќе настојува да склучува меморандуми за разбирање за да ја засили царинската контрола.

6.9. Преоден стандард

Царината користи информатичка технологија и електронско работење во најголема можна мерка за да ја засили царинската контрола.

6.10. Стандард

Царината ги оценува деловните системи на трговците кога тие системи имаат влијание на царинските дејствија за да се обезбеди усогласеност со царинските прописи.

ГЛАВА 7 ПРИМЕНА НА ИНФОРМАТИЧКА ТЕХНОЛОГИЈА

7.1. Стандард

Царината применува информатичка технологија за поддршка на царинските дејствија, кога тоа е исплатливо и ефикасно за царината и трговијата. Царината ги одредува условите за нејзината примена.

7.2. Стандард

При воведувањето на компјутерски апликации, царината употребува соодветни меѓународно прифатени стандарди.

7.3. Стандард

Воведувањето на информатичката технологија се спроведува во консултација, во најголема можна мерка, со сите страни на која таа директно се однесува.

7.4. Стандард

Со ново или ревидирано национално законодавство се обезбедува:

- методи на електронско работење како алтернатива на барањата за документи засновани на хартиена;
- електронски методи како и методи на докажување на веродостојност на хартија;
- правото на царината да задржува информации за нејзина сопствена употреба и кога е потребно за размена на овие информации со други царински управи и сите други законски одобрени страни со помош на техники на електронско работење.

ГЛАВА 8 ОДНОС ПОМЕЃУ ЦАРИНАТА И ТРЕТИТЕ СТРАНИ

8.1. Стандард

Засегнатите лицата имаат можност да избираат дали работењето со царината ќе го вршат директно или ќе определат трета страна да презема дејствија за нивна сметка.

8.2. Стандард

Националното законодавство одредува услови според кои едно лице може да презема дејствија во име или за сметка на друго лице во работењето со царината, и ја утврдува одговорноста на третите страни спрема царината во однос на давачките и даноците, како и околу сите неправилности.

8.3. Стандард

Царинските дејствија во кои засегнатото лице избрало да работи за своја сметка не треба да бидат третирали понеповолно или пак да бидат предмет на построги барања отколку царинските дејствија кои ги изведува трета страна за засегнатото лице.

8.4. Стандард

Лицето определено како трета страна ги има истите права како лицето што него го определило во врска со прашањата поврзани со работењето со царината.

8.5. Стандард

Царината треба да им обезбеди учество на третите страни во нејзините формални советувања со трговијата.

8.6. Стандард

Царината треба да ги одреди околностите во кои не е подготвена да работи со трета страна.

8.7. Стандард

Царината во писмен облик ја известува третата страна за одлуката да не работи со неа.

ГЛАВА 9 ИНФОРМАЦИИ, ОДЛУКИ И РЕШЕНИЈА НА ЦАРИНАТА А. Информации од општа примена

9.1. Стандард

Царината треба да обезбеди сите дадени информации од општа примена кои се однесуваат на царинските прописи да бидат достапни на секое заинтересирано лице.

9.2. Стандард

Кога достапната информација треба да биде изменета во зависност од настанатите промени во царинските прописи, административните договори или барања, царината треба да изготви изменета информација која ќе биде достапна доволно однапред, пред да стапат на сила промените, со цел на заинтересираните лица да им се овозможи истата да ја земат предвид, освен во случај кога претходно известување е исклучено.

9.3. Преоден стандард

Царината ја користи информатичката технологија со цел да се зголеми обезбедувањето на информации.

Б. Информации од посебна природа

9.4. Стандард

На барање на заинтересирано лице, царината треба да обезбеди, што е можно побргу и поточно, информации за посебни прашања покренати од заинтересираното, а кои се однесуваат на царинските прописи.

9.5. Стандард

Царината не треба да ја обезбеди само посебно бараната информација, туку и секоја друга важна информација за која таа смета дека заинтересираното лице треба да биде запознаено.

9.6. Стандард

Кога царината обезбедува информација, треба да биде сигурна дека не открива детали од приватна и доверлива природа кои се однесуваат на царината или трети лица, освен во случај кога таквото откривање се бара или е одобрено со националното законодавство.

9.7. Стандард

Кога царината не може да обезбеди бесплатна информација, секој наплатен трошок ќе биде ограничен на приближното чинење на извршената услуга.

В. Одлуки и решенија

9.8. Стандард

На писмено барање на засегнатото лице, царината известува за својата одлука во писмена форма во рок одредено со националното законодавство. Кога одлуката е неповолна за засегнатото лице, причините за тоа треба да бидат образложени и треба да е дадена поука за правото на жалба.

9.9. Стандард

Царината издава задолжителни решенија и информации во врска со барањата на заинтересираните лица, под услов да располага со сите информации што ги смета за потребни.

ГЛАВА 10

ЖАЛБИ ВО ЦАРИНСКИ РАБОТИ

А. Право на жалба

10.1. Стандард

Националното законодавство обезбедува право на жалба во царински работи.

10.2. Стандард

Секое лице кое е директно погодено со одлука или пропуст од страна на царината има право на жалба.

10.3. Стандард

На лице директно погодено со одлука или пропуст од страна на царината, откако поднело барање до царината, му се даваат причините за таква одлука или пропуст во рамките на рокот одреден со националното законодавство. Тоа како последица може да има или да нема жалба.

10.4. Стандард

Националното законодавство обезбедува за правото за иницијална жалба до царината.

10.5. Стандард

Кога правото на жалба до царината е одбиено, жалителот има право на понатамошна жалба до орган независен од царинската управа.

10.6. Стандард

Во последна инстанца, жалителот има право на жалба до судските органи.

Б. Форма и основи за жалба

10.7. Стандард

Жалба се поднесува во пишана форма и мора да ги содржи основите на кои е направена.

10.8. Стандард

За поднесување на жалба, по одлука на царината, се одредува временски рок кој треба да да му овозможува на жалителот доволно време да ја проучи оспорената одлука од Глава 10.2. и да подготви жалба.

10.9. Стандард

Кога е поднесена жалба до царината таа нема да бара заедно со жалбата да се поднесат докази кои одат во прилог на жалбата, туку соодветно со околностите ќе овозможи разумен рок за поднесување на такви докази.

В. Разгледување на жалба

10.10. Стандард

Царината донесува одлука по жалба и писмено го известува жалителот за истото, што е можно побргу.

10.11. Стандард

Кога жалбата до царината е одбиена, царината ги наведува причините за истото во пишана форма и му дава на жалителот правна поука за неговото право за поднесување на

понатамошна жалба до управен или независен орган, како и за временскиот рок за поднесување на таква жалба.

10.12. Стандард

Кога жалбата е уважена, царината што е можно побргу ќе постапи според својата одлука или решението на независниот или судскиот орган, освен во случаи кога царината се жали против донесеното решение.

Член 3

Министерството за финансии - Царинска управа се определува како надлежен орган на државната управа што ќе се грижи за извршување на овој протокол.

Член 4

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во “Службен весник на Република Македонија”.